

PONÈNCIA 2

ACCIÓ POLÍTICA: PROPOSTES I RESPOSTES

Document provisional pendent d'aprovació

Consell Nacional 17 de maig de 2008

Aquesta ponència té present el respecte per la diferència de gènere i l'ús no sexista del llenguatge. El fet que no sempre hi hagi la duplicitat (el/la) o d'altres formes lèxiques que diferencien el masculí/femení respon a la voluntat de totes les persones delegades del 15è Congrés de Convergència per facilitar la lectura del text de la ponència, considerant que ens referim sempre al conjunt d'homes i dones. En tot cas, sempre que ha estat possible, s'han utilitzat formes neutres per tal d'evitar cap mena de diferenciació o discriminació.

Introducció

Catalunya és la nostra nació.

Una nació que volem lliure i justa, oberta i acollidora, i solidària amb el futur de la humanitat. Una petita nació europea compromesa amb la igualtat d'oportunitats per a totes les persones del món.

Les persones que fem Convergència compartim el catalanisme democràtic, integrador i amb voluntat de justícia social. Un catalanisme que treballa per obtenir el dret a decidir per Catalunya i per les seves persones.

Davant els reptes que planteja un món amb canvis accelerats, volem compartir les nostres reflexions amb el conjunt de la societat catalana i, proposar una nova acció que sumi les voluntats de moltes persones en un projecte il·lusionador i participatiu que transformi la paràlisi política, en ambició.

Ambició pel millor estat del benestar.

Ambició per respondre al dret a l'habitatge.

Ambició per integrar la nova immigració.

Ambició per consolidar el català com a llengua comuna.

Ambició per impulsar i projectar la nostra cultura.

Ambició pel coneixement i el progrés personal.

Ambició per millorar el nostre model econòmic amb talent i creativitat.

Ambició per ser solidaris.

Ambició per gaudir d'un desenvolupament sostenible al conjunt del territori.

Ambició per afrontar el canvi climàtic.

Ambició per definir la nostra organització territorial.

Ambició per afrontar els reptes ètics.

Ambició per afrontar la societat del risc

En definitiva,

Ambició per una Catalunya que miri el món amb esperança.

Us hi convidem.

Compromís amb l'estat del benestar

Catalunya aspira a ser un país de primera. I només ho podrà ser si té la capacitat de donar resposta a les necessitats dels seus ciutadans, tot consolidant i impulsant un estat del benestar de qualitat. En aquest sentit, l'administració pública ha de ser el garant de la protecció dels catalans, cosa que ha de fer de manera solvent, eficient i vetllant per tal que la iniciativa privada pugui actuar-hi.

Des de Convergència entenem Catalunya com un país compromès amb la construcció de la societat del benestar. Al llarg del temps s'ha anat creant un compromís conjunt de la societat catalana per als drets socials de les persones, del que se'n desprèn un sentiment d'estimació de país lligat a la defensa de la dignitat humana. El catalanisme és i ha estat sempre un moviment amb vocació humanista i de justícia social.

D'acord amb la realitat actual del nostre país i de la nostra societat, des de Convergència proposem construir un estat del benestar dinàmic, dotat d'unes eines adequades a les diferents situacions d'una societat canviant. Hem de fugir d'organitzar uns serveis socials adaptats a les possibilitats de les administracions, els hem d'adaptar a les prioritats de les persones. És per això que hem de treballar per fer realitat les prestacions i serveis que la normativa recull. Cal passar del progressisme legislatiu al progrés real de les persones. Cal omplir de contingut els drets socials dels ciutadans del nostre país. Això esdevé més important encara, en un moment en què clarament s'ha

democratitzat el risc de caure en la pobresa i per tant els camins per sortir-ne han de ser necessàriament més i a voltes també més complexos.

Creiem també que els ciutadans han de poder triar el servei que més els convé, sempre que sigui possible fent el sistema més just i adaptat a les necessitats reals tant del territori com de les persones. Hem de canviar l'eix del sistema. Les persones han de ser el seu centre.

Per últim, el nostre sistema de protecció social ha de treballar, en els propers anys, per tal que les persones en situació de dependència i les que pateixen alguna malaltia mental tinguin els mateixos drets que tots els altres ciutadans. Una societat avançada es mesura també, per la capacitat de transformar les vides d'aquelles persones que, històricament han patit més discriminació tant social com laboral. El desplegament real de les lleis d'autonomia personal i de serveis socials han de centrar el nostre treball en aquest àmbit.

Compromís amb l'estat del benestar: propostes i respostes

Igualtat d'oportunitats, garantia de cohesió social

Convergència creu imprescindible la incorporació de la igualtat d'oportunitats en totes les polítiques de govern lligada també al respecte a les diferències. Proposem un gran pacte nacional per a la defensa d'una societat inclusiva, no discriminatòria i que treballi per la eradicació de la pobresa.

Des de les administracions s'ha de donar suport a les persones amb pocs recursos, fomentant polítiques d'habilitació, per a què puguin aconseguir per elles mateixes el seu benestar en totes les etapes de la vida.

Des de la previsió social, les administracions han de donar respostes a les dificultats que es poden produir (separacions, discapacitat sobtevinguda, persones al càrrec, atur...) i dotar el sistema d'eines per preparar a la persona per afrontar-los. Hem de ser contraris a polítiques que fomentin la dependència a través de la caritat.

Des de Convergència apostem per incentivar les empreses a contractar a persones que per la seva situació personal, familiar o de salut es trobin al llindar de la pobresa.

Convergència vol situar l'agència catalana de suport a l'associacionisme i al voluntariat al màxim nivell. Històricament el tercer sector a Catalunya ha estat imprescindible per a cobrir tots aquells àmbits on l'administració no havia desenvolupat les seves funcions i, a voltes, les seves obligacions. Hem de reconèixer la tasca d'aquestes persones que han fet i fan entorn a les persones.

Des de Convergència creiem que s'han de millorar les pensions actuals i garantir les pensions futures. Des de Catalunya, hem de complementar totes les pensions que no arriben a l'Índex de Renda de Suficiència (IRS) i hem de revisar els pactes de Toledo per tal que cap pensió de viduïtat no se situï per sota dels 700€, i que cap pensió de jubilació sigui inferior al salari mínim interprofessional (SMI).

Hem de fer front a una realitat emergent, la pobresa familiar que arrossega a la pobresa infantil impedit qualsevol garantia d'un desenvolupament digne.

Convergència ha de ser proactiva en el plantejament d'iniciatives, tant en l'àmbit local com al Parlament de Catalunya com a les Corts Generals, a fi que, de manera transversal, s'avanci cap a l'assoliment d'una igualtat real d'oportunitats entre els homes i les dones.

Des de Convergència vetllarem perquè la Llei integral contra la violència de gènere, que acaba d'aprovar el Parlament, es desenvolupi i s'apliqui de manera adequada, per tal de garantir els serveis i les ajudes que contempla per a les dones que pateixen aquesta xacra. Alhora hem de generar les eines per lluitar contra qualsevol tipus de violència en el si de la família.

Hem de fomentar la lluita contra el tràfic de persones, l'explotació sexual, la discriminació sexual, les pràctiques mutilatòries, i defensar la formació escolar obligatòria.

A Catalunya, les persones gais han viscut un progressiu reconeixement i atenció envers la seva realitat gràcies a la llibertat democràtica. S'ha assolit avenços en el pla polític, on Convergència ha tingut un paper destacat. Ara, doncs, cal consolidar també en el pla ciutadà i cultural, el valor de la diversitat afectiva i sentimental de tots els ciutadans del país, com a dret fonamental de la persona i expressió del dret a la dignitat humana.

La família: estructura social bàsica de la societat del benestar.

Convergència sent la família com a estructura social bàsica de la nostra societat del benestar, font d'educació i transmissió d'uns valors únics, i de solidaritat per a la creació d'una societat cohesionada i d'alta qualitat humana. La família com a unitat de convivència basada en l'estimació i en el compromís, com a unió de voluntats compartides. Des de Convergència pensem que les administracions han de respectar els drets de cada individu que la compon, tenint en compte el consentiment de tots els seus integrants tant pel que fa al matrimoni, a les parelles de fet, com a les llars monoparentals, com les unitats d'ajuda mútua.

Catalunya ha de situar les polítiques de suport i protecció de la família com una autèntica prioritat de país. La família fonamenta la nostra societat i com

a tal se l'ha de protegir, valorar i revitalitzar, és per això que cal també reforçar les polítiques de natalitat. El nostre país no pot dependre només de la immigració. Cal recuperar vitalitat demogràfica, cal un desplegament immediat de la llei catalana de suport a les famílies que emmarqui el suport a través d'equipaments, desgravacions fiscals, subvencions directes, permisos de maternitat i paternitat, i tot allò necessari per a reconèixer i donar suport socialment a la decisió de tenir fills.

Però, si no creiem i apliquem definitivament polítiques de conciliació de la vida personal, familiar i laboral, no podem parlar d'igualtat d'oportunitats, ni de reforçament de la possibilitat de tenir fills, en definitiva no podem parlar de crear una societat del benestar. La no racionalització d'horaris està tensionant les famílies. Si no hi ha una política educativa real de rols, amb un gran acord social de la cultura del temps ens veurem abocats a la debilitació dels pilars fonamentals de la nostra societat.

La protecció de la infància i l'adolescència

Des de Convergència defensem un pla transversal d'atenció a la infància i a l'adolescència en risc d'exclusió. Cal treballar en la defensa dels drets dels infants recollits en la declaració universal que celebrarà els seus 50 anys i que desgraciadament encara no són respectats en tot el món. La lluita contra la violència amb els infants ha de ser també un objectiu prioritari, cal per tant, que des de l'administració es facin les accions oportunes per evitar aquesta xacra.

El sistema d'adopcions d'infants han de tenir el seu eix en la defensa dels drets dels infants. Hem de lluitar contra les màfies del món de l'adopció internacional. Cal potenciar l'adopció a Catalunya, millorant també les possibilitats per als infants de més edat o amb alguna discapacitat. A la vegada hem de fomentar l'acolliment amb polítiques reals de divulgació i de

protecció de les famílies que prenen aquesta decisió. El dret a créixer com a persona passa per tenir una família com a eina de protecció i suport.

La gent gran: un actiu de la nostra societat

Des de Convergència hem de continuar promovent l'envelliment actiu. Amb la creació d'un òrgan específic dins del govern de la Generalitat per aquest sector, hem de treballar el nou rol de la persona gran com a puntal de la nova societat. Les persones arribem a la jubilació laboral amb un bon estat de salut, amb molt de temps i amb una gran vitalitat per a formar part activa de la nostra societat com a font de saviesa, com a suport a les famílies i al teixit associatiu.

Convergència ha de promoure el Pacte intergeneracional com a bressol real de transmissió de valors únics. La persona ha de poder tenir una visió global de la seva existència des de que neix fins a la seva mort. La trobada entre generacions és un bé de la nostra societat que s'ha de protegir i impulsar.

L'atenció i el suport a les persones amb dependència: l'aposta per l'autonomia personal

Des de Convergència es vol estimular la creació de l'Agència Catalana de Suport a la Dependència i de la promoció de l'Autonomia Personal, forçant la reforma de la llei 39/2006 de la dependència d'acord amb les competències que l'Estatut atorga a Catalunya i amb un finançament real, garantit i anivellat als costos a Catalunya, incrementat les quanties de les prestacions i amb uns calendaris d'universalització progressiva de determinats serveis. S'ha d'impulsar una autonomia personal real, prioritzant serveis alternatius a

l'ingrés residencial afavorint les formes de vida independent, revaloritzant la figura de l'assistent personal.

En quant a l'atenció i el suport a les persones amb diversitat funcional i les persones en situació de dependència, cal fomentar un Pla Individual d'Atenció (PIA) amb el Gestor Personal de Referència (GPR) i un Autèntic model de finestreta única per tal d'agilitar la gestió de tràmits. Cal que el reconeixement de la discapacitat es pugui fer en un temps inferior a 2 mesos.

Convergència impulsarà la creació d'ocupació a empreses ordinàries, com a mínim allò que estableix la LISMI, es a dir, el 2% dels llocs de treball en empreses de certa dimensió començant per la pròpia administració. Cal fomentar una reforma integral als centres especials d'ocupació pel que fa a mobilitat, subvencions i sobretot per aquelles persones amb poques possibilitats d'integració al mercat ordinari.

Convergència creu que s'han de prioritzar les polítiques d'accessibilitat, i realitzar una lluita per l'eliminació de barreres.

Des de Convergència volem promoure una reforma important dels procediments d'ingrés residencial dels malalts mentals incidint en què la protecció i suport de la família i del malalt ha de ser entesa com un tot.

La sanitat pilar del benestar

La sanitat com a pilar de l'estat del benestar tant per a la persona que pateix la pèrdua de salut suposa per aquella persona que la pateix i els seus familiars una minva important en la seva capacitat per estar bé. La salut i la seva promoció així com la prevenció de la malaltia ha de ser una prioritat en el sistema sanitari. S'ha de fomentar l'autoresponsabilització de la salut de les

Acció política: propostes i respostes

persones mitjançant uns hàbits saludables, sobretot pel que fa a l'alimentació, l'activitat física i el descans, i donant-los-hi eines per a la prevenció de les malalties.

El model sanitari català ha de poder oferir un servei de qualitat a l'abast de tothom. Catalunya ha de tornar a la visió d'equilibri territorial pel que fa al servei sanitari, cada persona en cada racó del nostre país ha de tenir un referent proper durant les 24 hores del dia. Això comporta una visió integral del servei (Oficina de farmàcia, Centre d'atenció Primària, Hospital). També cal la integració en aquest suport de les entitats i associacions de malalts i familiars.

L'atenció primària com a primera porta d'entrada al servei ha de poder garantir la seva qualitat. Els nous reptes que es plantegen ja no són els clàssics, sinó el de garantir la qualitat de vida de les persones, tot tenint en compte que disposem d'una piràmide d'edat invertida. Se li ha de retornar la seva credibilitat per a descol·lapsar els hospitals i els serveis d'urgències. S'ha de facilitar un accés senzill al servei públic, i un tracte de qualitat tenint un respecte per a l'estat de la persona i per a la seva família. S'ha de donar una protecció especial per a les persones que pateixen malalties cròniques i terminals i als seus cuidadors. S'ha de millorar la qualitat en l'atenció dels pacients ingressats, és molt important mantenir el mateix personal de referència per al malalt i la seva família, sobretot en el cas de les persones grans. S'ha de millorar la sistemàtica d'acompanyament.

Des de Convergència creiem essencial realitzar una revisió a fons del sistema de finançament afectat en l'actualitat per una demanda canviant de la societat. El sistema no s'ha sabut adaptar a la realitat del país i l'alta taxa d'immigració, l'envelliment de la població, l'increment dels costos dels serveis i dels fàrmacs han aconseguit que aquest no pugui donar un servei immediat i de qualitat. Entre tots, administració, usuaris i professionals hem de fomentar l'ús responsable del sistema.

També cal reorganitzar el catàleg de prestacions, ampliant-lo evidentment, i reorganitzant-lo per diagnòs en serveis bàsics i aquells que poden ser a la carta. El servei s'ha d'adaptar a les necessitats de l'usuari, no a l'inrevés. S'ha de donar resposta immediata a les necessitats creixents de la nostra societat.

S'ha de promoure la integració de la salut mental a tots els nivells del sistema sanitari.

S'ha de creure i dotar l'Agència Catalana de seguretat alimentària des d'un plantejament global, integral i transversal i dotar-la de més recursos. S'ha de poder donar una cobertura real de protecció a tota la cadena alimentària.

S'ha de vetllar per al suport a medicines alternatives i a la medicina homeopàtica.

El nostre sistema sanitari és públic, independentment de la seva titularitat, ja que es presta un servei públic pagat amb diners públics. El Govern haurà de garantir l'eficàcia i l'eficiència de tot el sistema i alhora trencar la rigidesa, tot afavorint sistemes de gestió competitiu adaptats a les necessitats de les noves demandes i sempre amb sistemes d'avaluació objectivables. Però tampoc no podem oblidar que al nostre país també hi ha sanitat privada, la qual ha d'estar sota el control i la responsabilitat del Govern, com que part de la sanitat del país.

S'ha de donar suport a altres subministradors de serveis possibles i establir desgravacions per al seu ús.

Convergència defensa que d'acord amb l'Estatut s'ha de donar la competència exclusiva a Catalunya en l'organització i funcionament intern, en l'avaluació, inspecció, control de centres, serveis i establiments sanitaris.

Mentrestant el nostre país ha de tenir un lloc en els òrgans de decisió sobre les despeses de sanitat i reclamar el respecte de les seves competències ja adquirides en d'altres acords.

És clau per al bon funcionament del sistema el paper dels professionals. Aquests han de ser valorats, tant a nivell salarial com de carrera professional i han de tenir un pes específic en els òrgans de presa de decisions. S'ha de fomentar les ajudes a la recerca i compatibilitzar la mateixa amb l'exercici de la professió. Els pacients, i per tant, tots els ciutadans són l'eix del sistema sanitari, i cal buscar la seva participació a l'hora de configurar-lo.

Habitatge

L'habitatge és el bé de consum més important de la nostra societat i al mateix temps segurament el bé d'inversió més sòlid de la nostra economia. L'habitatge de propietat és allà on hem destinat de manera prioritària tot l'estalvi familiar. L'oferta d'habitatges de lloguer és avui manifestament insuficient i en cap cas competitiva envers l'habitatge de propietat.

Parlar de polítiques de futur d'habitatge és parlar de: a) la necessitat i la dificultat de disposar de sòl per poder fer habitatge de protecció oficial- de compra, lloguer o de lloguer amb opció de compra-; b) l'endeutament familiar i els perills que comporta; c) les mancances profundes i estructurals del mercat de lloguer respecte el mercat de propietat; d) la davallada, coincidint amb els cicles econòmics alcistes del mercat de l'habitatge, de la construcció d'HPO; e) la necessitat implementar mesures que permetin posar en el mercat en forma de lloguer o compra l'stock d'habitatge generat aquests darrers anys.

No és possible proposar polítiques d'habitatge sense tenir en compte els col·lectius que tenen més dificultats d'accés: joves, persones amb rendes precàries, gent gran, immigrants, famílies nombroses i famílies monoparentals; les necessitats de suport públic de persones amb rendes mitjanes que tenen i tindran dificultats per fer front a les seves obligacions hipotecàries; les necessitats que tindrà la nostra societat en un futur molt immediat: emancipació joves, separació de famílies, nou augment demogràfic amb l'arribada de nous immigrants, envelliment de la nostra societat i necessitats d'atenció per més situacions de tot tipus de dependència.

En els darrers mesos el preu de l'habitatge ha tocat sostre. I apunten la possibilitat que hi hagi un excés d'oferta que no pugui ser assumida pel mercat. Malgrat això, els preus continuen essent massa elevats i en molts casos inaccessibles.

Habitatge: propostes i respostes

Convergència aposta per convertir el mercat de lloguer públic i privat en una alternativa real al mercat de propietat.

És necessari que es construeixin més habitatges de protecció oficial per subvenir el desequilibri i el dèficit acumulat. També apostem per donar més suport a la rehabilitació.

Tenint en compte l'oferta d'habitatge lliure existent i la demanda d'habitatge de protecció oficial a preus assequibles, cal implementar mesures que permetin a propietaris i promotors privats reconvertir habitatge lliure desocupat en habitatge de protecció oficial.

Defensem una reforma de la política fiscal en matèria d'habitatge per adaptar-la a les prioritats del mercat de l'habitatge.

Cal prevenir i evitar situacions de sobreendeutament familiar.

Des de Convergència considerem que cal prestar molta atenció a l'eradicació de les situacions d'infrahabitatges, l'assetjament immobiliari i les situacions de sobreocupació.

També cal eradicar qualsevol discriminació en l'accés a l'habitatge per a col·lectius amb diversitat funcional. Disseny per a tothom.

Apostem per reduir l'impacte ambiental dels edificis i per la generalització del concepte d'ecohabitatges.

Finalment, cal afavorir fiscalment l'aparició de noves fórmules d'inversió populars en habitatge. Cal promoure la generació de societats d'inversió en habitatges de lloguer que generen rendes i alhora despeses de conservació.

Immigració i integració

Des de fa segles, Catalunya ha estat una terra d'acollida. Pel nostre país han passat innumerables cultures. De la suma de totes elles som hereus els actuals catalans. Tot i això, mai en la nostra història havíem rebut un nombre tant gran de persones en un lapse tant curt de temps. Pràcticament un milió i mig de persones en deu anys. Aquestes persones han deixat casa seva, s'ha establert en el nostre país, i l'han convertit en el seu nou lloc de residència, dipositant-hi per tant les seves esperances i somnis.

Aquest procés migratori respon a diverses causes. Per una banda el procés de desenvolupament econòmic i social del nostre país, molt centrat en el turisme i la construcció que ha demandat gran quantitat de mà d'obra poc qualificada que ja no cobria la població autòctona. Sumem aquí també un efecte crida

generat per la manca de polítiques de control per part de l'estat espanyol. A tot això cal afegir com a problema principal la situació social i econòmica dels països d'origen, que ha dut a aquestes persones a emigrar, ja fos per les possibles millores econòmiques, socials o laborals.

Les conseqüències d'aquesta migració massiva són múltiples, algunes d'elles positives i d'altres negatives. Si bé és cert que l'arribada d'aquestes persones ha tingut un impacte positiu en l'increment del PIB i en els fons de la Seguretat Social, no és menys cert que està provocant una tensió evident en els nostres serveis públics (salut, serveis socials, educació, etc). Aquesta situació es pot agreujar per l'actual conjuntura econòmica que pot enviar a l'atur una part important de les persones novingudes al nostre país.

L'únic camí per arribar a una nació sense fractures socials és fer de Catalunya un projecte atractiu per a les persones individualment considerades. La nostra cultura ha de passar de la resistència a la seducció, sent així un imant per atraure el sentiment de molts conciutadans cap a la nació catalana. La cultura catalana ha de ser la que uneixi, la que millor pot soldar la pertinença dels catalans a un projecte comú.

Tot i que el nou Estatut de Catalunya ha augmentat les nostres competències, la majoria d'elles encara són en mans del govern central. Des de Catalunya no hem de renunciar, en cap cas, a disposar de competències plenes en aquest àmbit.

Cal posar de manifest l'arbitrarietat de la normativa. Els processos de regularització són llargs, confusos, sense una orientació clara i evidencien una manca de criteris unitaris, quan precisament la importància del tema requeriria una major rigorositat.

Tampoc no ajuda l'actual regulació de l'adquisició de la nacionalitat espanyola que tendeix a crear diferències entre les pròpies persones

immigrades, ja que depenen de l' origen, s'estableixen períodes temporals diferents. Es premia un cert origen i no la voluntat d'integració. En un país com el nostre, sense estructura d'estat, és encara més important establir un marc de referència per a les persones nouvingudes. La cultura i la llengua catalanes ha de ser el punt de trobada. Cal entendre la nostra cultura no només des del punt de vista identitari sinó també com el conjunt de drets i deures que hem guanyat dins d'un model democràtic i lliure.

És un repte de les democràcies europees, facilitar a les persones immigrades un mecanisme legal d'arribada als nostres països. Acabar amb les xarxes del tràfic il·legal de persones és també crear un mecanisme legal d'arribada que permeti als ciutadans d'aquest països triar un procés d'arribada amb totes les garanties de respecte als drets humans.

Cap societat no té una capacitat il·limitada d'absorbir i d'integrar persones vingudes de fora, Catalunya tampoc. El nostre país no pot assumir seguir rebent el cabdal actual de persones immigrades. Tota societat té dret a senyalar els límits de la seva capacitat d'integració. Catalunya també. En aquest àmbit, cal una política integral de la Unió Europea que fins aleshores s'ha demostrat incapaç. Sense eines de control posem en risc l'actual model de cohesió social. D'altra banda, qui contracta a persones en situació irregular ha de sentir-se perseguit. Hem d'aconseguir que sigui socialment rebutjat, en tots els àmbits, aquest tipus de contractació.

Per últim, el gran repte és que les polítiques de cooperació siguin eficaces. Les societats europees han de treballar per tal que, algun dia, els països menys desenvolupats surtin de la seva situació. Hem construït una societat globalitzada, el repte ara és globalitzar els estàndards de qualitat de les societats avançades.

Immigració i integració: propostes i respostes

Convergència opta clarament per un model immigratori basat en la interculturalitat, que comporta que l'individu pot autodefinir-se a partir de diferents referents de pertinença, sense que, en principi, aquesta situació s'hagi de viure de forma excloent. Entenem que es pot viure des de la diversitat buscant els punts en comú, que en el nostre cas serien la llengua i cultura catalana així com els drets socials que hem anat assolint.

Catalunya com nació, i els catalans com a poble i com a cultura, tenim dret a preservar, enfortir i projectar els valors de la nostra civilització i de la nostra catalanitat.

Apostem per contractar i formar en origen els treballadors i treballadores que Catalunya necessiti, tot adequant el creixement de la població immigrada amb les possibilitats reals d'absorció del mercat de treball del nostre país. S'ha de prioritzar l'obertura de les oficines als països de l'est i a Amèrica del Sud i enfortir les ja obertes en l'actualitat.

Convergència vol establir el "Contracte amb Catalunya": un pacte voluntari i incentivat que assumirà la persona immigrada amb el país i el país amb ella, en el qual es fixarà un itinerari formatiu i integrador, que acreditarà l'arrelament social al país. La formalització del "Contracte amb Catalunya" es realitzarà davant d'autoritats de la Generalitat o delegades de l'administració local, i suposa l'assumpció de compromisos de respecte i integració al país. L'immigrant que fa un esforç d'integració ha de ser reconegut.

Cal establir els mecanismes per tal que les persones immigrants en situació administrativa irregular siguin retornades o expulsades, d'acord amb la llei, als seus països d'origen, amb ple respecte a les garanties legals i als drets humans.

S'han d'establir mecanismes de control de la immigració irregular. S'han interconnectar les nostres institucions per conèixer el mapa exacte de persones immigrades en situació d'irregularitat i així poder efectuar accions concretes de resposta. Així, per exemple, una de les vides ha de ser el control de padrons municipals per no facilitar la residència il·legal.

Cal incrementar les aules d'acollida a l'escola, que seran el primer espai de formació fins que no s'assoleixin els nivells de coneixement de llengua catalana suficients per seguir amb normalitat el curs escolar ordinari.

Hem d'establir un major control en les condicions de l'habitatge per evitar la massificació en les zones desfavorides i/o de més concentració de població immigrada. Cal elaborar un pla per eradicar els usos d'infrahabitatge (pastera i sobreocupació). Capacitar jurídicament l'administració municipal i la Generalitat per a la seva inspecció i sancionar els propietaris o persones que es beneficien econòmicament d'aquest abús.

Des de Convergència hem d'impulsar un seguit de campanyes de sensibilització mútua, de coneixement de les diferents realitats, dirigit tant a les persones migrades com a les autòctones. El desconeixement genera por i aquesta pot donar lloc a situacions de rebuig, de racisme o de xenofòbia.

La Generalitat, com administració competent en la tramitació dels permisos de treball ha d'assolir dos grans objectius. En primer lloc, eliminar l'actual burocràcia que converteix el sistema d'obtenció del permís en una cursa d'obstacles per les persones. Les persones nouvingudes han de ser tractades com a ciutadans. I en segon lloc, vincular les pròrrogues dels permisos de treball al grau d'arrelament de la persona nouvinguda. Cal diferenciar entre el treballador temporer i aquell que vol esdevenir ciutadà de Catalunya, tot recordant que "és català qui se'n sent, o qui viu a Catalunya i ho vol ser".

Des de Convergència proposem vincular els vot a les eleccions municipals de les persones amb permís de residència a l'arrelament. Per tant, creiem que les persones nouvingudes han de poder votar sempre i quan acreditin aquest arrelament a través del Contracte amb Catalunya. Nosaltres considerem que més important que el temps és el coneixement dels nostres deures, dels nostres drets, de la nostra realitat.

Competència lingüística

Actualment, són molts els indicadors que demostren que el català té algunes febleses i que el seu ús social està estancat. La normalització del català és un objectiu social que va més enllà del món de la cultura. La política lingüística té com a objectiu primordial i prioritari garantir la normalització plena del català -fent-lo present a tots els àmbits i incrementant-ne el seu ús social- i assegurar les condicions que permetin l'enriquiment i el creixement de la nostra llengua.

Un dels sectors on el català es juga el seu futur és en la immigració. En aquest sentit, el català ha de convertir-se en la llengua d'integració de totes les persones que arriben al nostre país. Serà necessari que aquesta nova immigració conegui i estimi el català, i l'adopti com la seva llengua d'ús habitual en el treball, en l'oci, etc. És evident, a més, que aquest ús del català ens ha de servir per aconseguir l'arrelament d'aquests nous catalans al nostre país.

L'altre gran camp on el català ha de fer un esforç per guanyar terreny és entre els joves. Gràcies al sistema d'immersió lingüística, tots els alumnes de Catalunya acaben l'ensenyament obligatori amb uns coneixements de català adequats. Ara bé, això no es tradueix que el català sigui la llengua habitual d'aquest segment de la població. Tot al contrari, l'ús del castellà com a llengua de relació i d'oci entre els joves s'incrementa. Per tant, és evident

que cal incidir en aquest àmbit, ja que els joves són els que hauran de transmetre la llengua a les generacions futures.

Competència lingüística: propostes i respostes

El nou Estatut obre noves possibilitats pel que fa a reconeixement i reforç del català. Cal impulsar una nova llei de normalització lingüística on es regulin els drets lingüístics dels catalans a partir d'aquest nou marc estatutari en què la llengua catalana s'equipara en drets i deures amb el castellà.

La prioritat és potenciar l'ús social del català. En primer lloc, cal recuperar el carrer, que avui en dia és en gran part a les pantalles -de la televisió, de l'ordinador, del cinema-. Així, per exemple, el Govern ha de potenciar els mitjans de comunicació públics com a instruments lingüístics de primer ordre, que contribueixin a reforçar i crear marcs de referència amb l'objectiu d'estendre la llengua i, alhora, de garantir-ne la seva qualitat, vitalitat i modernitat. Cal un canvi d'actitud lingüística en els mitjans de comunicació públics, d'acord amb la seva gran responsabilitat en la matèria. No té sentit destinar grans sumes de diners en la formació lingüística dels nostres escolars i alhora que sigui des dels mitjans públics on es perd part d'aquest esforç.

En segon lloc, cal fer del català la llengua de la quotidianitat. És a dir, garantir per al català allò que ja està garantit per al castellà: que sigui possible fer vida plenament en català. I això passa, entre d'altres, per l'etiquetatge dels productes, l'atenció personal i la retolació en establiments i empreses prestadores de serveis en la nostra llengua, per la presència en el camp econòmic, per una oferta completa a nivell audiovisual, en telecomunicacions -en especial a la xarxa d'internet, i de productes culturals en català. Un instrument que de ben segur pot ajudar a fer més present el català en tots els àmbits i a incrementar-ne l'oferta és a través de l'exigència

d'ús de la llengua catalana en totes les activitats que depenen de concessions administratives.

Cal atraure els joves per tal que utilitzin el català com a llengua d'ús habitual. Hem d'aconseguir que el català no sigui tan sols la llengua de l'escola o de la feina, i per tant, associada a les obligacions, sinó que sigui la llengua del lleure i la diversió. És imprescindible, per tant, que tinguin al seu abast cinema, internet, videojocs, literatura, còmics, televisió, premsa i revistes especialitzades en català.

Convergència aposta per fixar estratègies d'èxit per incorporar massivament la immigració a la llengua catalana. És vital assegurar una correspondència entre l'aprenentatge i millora de la llengua i el progrés personal, social i laboral. És important el sentiment de pertinença, però més enllà d'aquest, una visió d'utilitat de la llengua també és essencial per incrementar-ne el seu ús.

S'ha de multiplicar el nombre d'immigrants que es matriculen als cursos bàsics i inicials, més enllà dels serveis que proporciona el Consorci per a la Normalització Lingüística: calen plans de xoc, més informació i més facilitats perquè els nouvinguts aprenguin català, com per exemple, a través de la col·laboració del món empresarial. És fonamental també assegurar el pas als nivells intermedis d'un major nombre d'immigrants.

Una altra prioritat ha de ser la presència del català a l'administració de l'Estat. Totes les administracions han d'usar el català i han de garantir atenció en català, inclosa l'administració de justícia. És fonamental que es pugui usar de forma ordinària la llengua catalana al Congrés i al Senat, i als mitjans de comunicació públics estatals. La versió en català ha de ser la que aparegui per defecte en totes les comunicacions de l'Administració General de l'Estat adreçades a catalans.

Cal prioritzar la internacionalització. El català ha d'esdevenir llengua internacional, tant perquè ha de guanyar espais d'oficialitat en institucions europees com perquè s'ha de fer present a través de la qualitat dels nostres creadors en les diferents disciplines. I cal primar aquesta qualitat per damunt, si cal d'altres criteris. L'excel·lència dels nostres creadors ha de ser la gran aliada de la projecció internacional del català, i ha de contribuir a l'objectiu de l'augment de l'ús social.

Convergència vol defensar i potenciar la llengua i cultura occitanes, en la seva especificitat aranesa, com a patrimoni a vetllar i com a llengua i cultura pròpies de la Val d'Aran.

Transmissió de la cultura

La llengua i la cultura catalanes són dos elements fonamentals de la identitat de Catalunya i que, per tant, donen raó de ser al nostre discurs sobre qui som i què volem ser en el futur.

Per aconseguir polítiques culturals eficients cal primer fixar amb claredat els objectius i després aplicar les mesures i els sistemes d'organització que s'hi adaptin. Una part de la ineficiència dels governs tripartits en aquest àmbit s'ha produït precisament per no fixar amb claredat els objectius i per adoptar mesures i sistemes d'organització per raons que no tenien res a veure amb els objectius proclamats. Per exemple, el primer tripartit va mantenir una absoluta ambigüitat sobre el paper de la llengua en els seus objectius culturals. I el segon ha desvinculat la projecció exterior de la cultura catalana del Departament de Cultura, estrictament per raons de repartiment partidista de competències i de funcions. Des de Convergència Democràtica es proposen

uns objectius clars per a la política cultural, amb el compromís d'adaptar les mesures i l'organització de l'administració a aquests objectius.

En matèria esportiva, cal treballar perquè les seleccions catalanes puguin ser presents a nivell internacional en les diferents competicions oficials. Així mateix, s'ha de prioritzar l'esport de base, el suport als clubs i a les entitats. La majoria de les famílies catalanes tenen algun membre que practica esport, cada cop amb un major arrelament en la nostra societat. Aquesta altíssima activitat esportiva es realitza majoritàriament a través d'entitats i clubs, i en la majoria d'ocasions té un component voluntari. L'esport representa un 5% del PIB català i afecta directament el 43% dels ciutadans de Catalunya, així com milers d'entitat, clubs i empreses professionals.

Transmissió de la cultura: propostes i respostes

Suport a la creació. L'objectiu és oferir als creadors catalans recursos i plataformes per garantir l'existència d'una oferta cultural variada i excel·lent i per fomentar la innovació i la recerca.

Creiem que cal reorientar el nou Consell de les Arts en el sentit de desgovernalitzar-lo i posar-lo veritablement al costat del món dels creadors, les línies d'ajut i els objectius sectorials destinats a la creació.

Consolidació d'un teixit industrial. L'objectiu és que es creïn i es consolidin empreses en l'àmbit de la cultura que puguin arribar a ser econòmicament viables i que es plantegin el servei a la demanda cultural en termes empresarials i de mercat.

L'Institut d'Indústries Culturals, creat en el seu moment per un govern de CiU, és l'interlocutor de les empreses culturals i qui determina els mecanismes -ajuts, crèdits tous, coproduccions, etcètera- que ajudin a

consolidar-la. L'Institut ha de ser un interlocutor també de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, en la mesura que bona part de la consolidació de les empreses culturals demana el compromís dels mitjans audiovisuals de titularitat pública.

Equilibri territorial. L'oferta cultural ha de ser accessible a tots els ciutadans de Catalunya, visquin on visquin. Cal dissenyar, per tant, una oferta cultural en xarxa, amb determinades infraestructures repartides pel territori i amb noves centralitats.

El Departament de Cultura ha de garantir l'acompliment d'un pla d'equipaments culturals públics, que garanteixi la capil·laritat del sistema de biblioteques, arxius i museus i l'existència d'una xarxa suficient de teatres i auditoris. D'altra banda, ha de vetllar per un bé cultural que ja d'una manera natural està repartit pel territori, que és el patrimoni històric i monumental. La Direcció general de Patrimoni ha d'esdevenir l'interlocutor del territori i de les administracions locals per tal de garantir aquest equilibri en l'actuació pública i en l'accessibilitat de l'oferta.

El català, llengua de la producció cultural. L'objectiu és garantir la presència suficient de la llengua catalana en tots els àmbits de l'oferta cultural, tant els marcats per l'excel·lència i la innovació com els que busquen amplis mercats.

La política lingüística va més enllà de la política cultural, i la política cultural també va més enllà de la política lingüística. La Generalitat ha de vetllar per tota la cultura que es fa a Catalunya, però té un compromís específic i especial per tal de garantir la presència del català en la producció cultural. Per tant, les seves línies d'ajut i de suport incorporaran també criteris lingüístics, no pas de caràcter exclouent -només s'ajuda al que es fa en català-, sinó de caràcter proactiu i de suport afegit: s'ajuda més allò que es fa en

català. La presència del català a l'oferta cultural no és una responsabilitat només de Política Lingüística, sinó del conjunt de l'actuació del Departament de Cultura.

Suport al teixit associatiu cultural. L'objectiu és consolidar i començar a recuperar el paper de la societat civil en la producció i la difusió cultural i crear les condicions perquè les entitats, ateneus i altres iniciatives culturals civils siguin viables.

El Departament de Cultura ha de dur a terme polítiques de concertació amb la societat civil, però també ha de trobar mecanismes per ajudar estructuralment al món de les entitats. En aquest sentit, caldria fer un pla d'equipaments associatius que ajudés les entitats a suportar el patrimoni material del que són dipositaris i que ben sovint desborda les seves possibilitats. De la mateixa manera, per tal d'afavorir els vincles entre la societat civil i la cultura, caldria reactivar l'Agència de Mecenatge i Patrocini, promoure una nova legislació sobre mecenatge cultural i replantejar -des de l'àmbit català o des de l'estatal- la política fiscal per a les activitats i els productes culturals.

Suport a la cultura popular i tradicional catalana. S'ha d'apostar per la protecció i ajuda especial a les manifestacions culturals de caràcter tradicional i popular, tant des de la perspectiva del seu estudi i catalogació com del seu manteniment com a formes vives d'expressió i participació cultural.

La Generalitat té una responsabilitat especial davant del patrimoni de cultura popular i tradicional catalana. Aquest objectiu s'ha de distingir d'un altre, que demana instruments diferents: és un bé social que els catalans d'origen divers mantinguin un teixit associatiu actiu, que de vegades s'organitza en

funció de les seves comunitats d'origen. Tota activitat cultural feta a Catalunya mereix l'atenció i el suport de l'administració catalana, però ha d'existir un compromís afegit amb el patrimoni tradicional específicament català i cal en aquest sentit una actuació i un instrument administratiu també específic.

Projecció exterior de la cultura catalana. El conjunt de la producció cultural feta a Catalunya, però molt especialment la producció cultural en llengua catalana, han d'adquirir visibilitat exterior, tant per la via del prestigi com per la del mercat.

A través de l'Institut Ramon Llull -que ha d'estar vinculat naturalment amb el Departament de Cultura-, obert a tots els territoris de parla catalana, s'ha d'articular la projecció de la llengua catalana i de les expressions culturals que es facin en aquesta llengua en qualsevol d'aquests territoris. L'Institut Ramon Llull és en aquest sentit un instrument de base lingüística, més que no pas territorial. Però a més a més, cal completar la seva acció amb el suport a la presència de la producció cultural feta a Catalunya en tots els àmbits i mercats, especialment en aquells en els que la projecció exterior és condició necessària per al prestigi i la formació dels nostres creadors i per a la consolidació i musculació de les nostres empreses.

D'altra banda, en l'àmbit de l'esport, Convergència té com a objectiu prioritari el reconeixement internacional de les seleccions esportives catalanes, una fita que exigirà un treball perseverant i a llarg termini, però que és un element clau a l'hora de fer que Catalunya esdevingui un país normal.

Convergència considera que la feina del Govern haurà de ser la de crear les condicions favorables i donar tot el seu suport a les federacions catalanes per

tal que puguin ser admeses per part de les diferents federacions internacionals.

La recent sentència del Tribunal d'Arbitratge de l'Esport en el sentit que els estatuts de les federacions internacionals prevalen sobre la llei de l'esport espanyola suposa un precedent històric i obre una base legal perquè les federacions catalanes puguin presentar les seves sol·licituds d'ingrés a nivell internacional. L'única limitació per a les federacions catalanes seran els estatuts de les pròpies federacions.

Convergència aposta per incentivar la promoció de l'esport escolar per tal que arribi a tots els infants de Catalunya, així com també fomentar l'esport com a model de vida saludable i com a forma d'oci alternativa pels joves.

Cal donar més suport als clubs i entitats esportives perquè tinguin uns millors recursos i més formació per als seus professionals.

Cal impulsar la construcció de nous equipaments esportius per tal d'apropar el màxim la pràctica esportiva als ciutadans de tot el país, i millorar els actuals. Així mateix, s'han d'adequar les instal·lacions escolars, fent-les compatibles amb les activitats esportives independents de les escolars. També s'ha de racionalitzar l'oferta d'activitats a nivell de país, optimitzar recursos i potenciar activitats en diferents parts del territori.

Societat del coneixement

Venim d'uns anys caracteritzats pel bon comportament de l'economia, amb increments de la renda i l'ocupació. Aquesta tendència s'està ja invertint i més que ho pot fer sinó apostem per mantenir el creixement de l'ocupació, per invertir en processos de recerca i desenvolupament i per fomentar la millora del nostre sistema formatiu.

L'economia està immersa en un profund canvi del seu model tradicional de creixement cap a un patró molt més basat en la productivitat i el valor afegit. És així com el capital humà esdevé l'instrument imprescindible per impulsar aquesta transformació i com les estratègies de capacitació i qualificació de la població en general, així com de captació i retenció de talent, determinaran cada vegada més el nostre nivell de competitivitat.

D'entre els indicadors socioeconòmics que se'ns mostren menys favorables en podem destacar l'elevat percentatge d'alumnes d'ESO que no obtenen el graduat en secundària, el percentatge d'abandonament del sistema educatiu (al voltant del 30%), el baix nivell de coneixement de la llengua anglesa de la població en general, l'escàs pes dels sectors basats en l'alt coneixement, o la productivitat, indicadors tots ells de que el capital humà es consolida com una clau fonamental per assolir un model econòmic basat en la innovació, el coneixement i la generació de productes i serveis d'alt valor afegit.

Societat del coneixement: propostes i respostes

Adquisició del coneixement

Convergència considera prioritari emprendre polítiques clarament encaminades a millorar la formació de les futures generacions, és a dir, l'educació no universitària i la formació universitària, fent-les més atractives i adaptades als nous requeriments.

Convergència aposta per situar dos reptes inicials: incrementar el nombre d'alumnes que finalitzen amb èxit l'educació obligatòria, així com els que finalitzen amb èxit l'educació post-obligatòria.

L'aprenentatge de les llengües estrangeres, especialment l'anglès, per part del conjunt de la societat, i dels estudiants en particular serà una constant prioritat per part de Convergència, que contribuirà a fer-ho possible, mitjançant la intensificació de les accions formatives i de la capacitació del professorat. Catalunya ha de ser una societat amb la majoria de les persones plurilingües. Caldrà afavorir que les pel·lícules a la televisió i al cinema siguin en versió original subtitulada per incrementar el nivell d'idiomes del país.

Altres accions necessàries seran completar la xarxa territorial d'Escoles Oficials d'Idiomes en totes les comarques de Catalunya i fomentar la possibilitat que el professorat català pugui fer estades en centres estrangers de prestigi reconegut.

Del concepte de servei d'interès públic, previst a l'Estatut d'Autonomia, i al Pacte Nacional per a l'Educació, en farem una realitat. En aquest sentit, treballarem per aconseguir la suficiència financera dels centres docents de la Generalitat de Catalunya i dels de la resta de les Administracions públiques catalanes, que tindran els recursos necessaris i suficients que precisin per garantir el dret a l'educació de qualitat.

Pel que fa als centres de titularitat privada serà el nostre objectiu la suficiència de finançament dels que reuneixin els requisits establerts per llei per tal de garantir la gratuïtat de l'educació bàsica i de l'educació infantil de segon cicle, els drets d'accés en condicions d'igualtat i a la qualitat de l'ensenyament. Les etapes gratuïtes ho han de ser efectivament, mitjançant l'augment de la partida econòmica destinada a atendre les despeses de funcionament.

Convergència entén que cal aprofitar molt més les oportunitats que les noves tecnologies posen a l'abast de les escoles i centres d'ensenyament. Així, proposem que alumnes i professors, a més de rebre formació en aquestes tecnologies, disposin de materials digitalitzats de totes les àrees i matèries

del currículum. Els centres educatius han de ser dotats de pissarres electròniques, connexió a internet amb banda ampla i programari i maquinari suficient.

Volem treballar conjuntament amb els Ajuntaments per contribuir a assolir el dret a l'escolarització, el dret a l'elecció de centre, la igualtat d'oportunitats i la cohesió social, tot facilitant una equilibrada distribució dels alumnes amb especials necessitats educatives dins la xarxa de centres que conformen el servei públic de l'educació.

Convergència treballarà per la creació i consolidació d'un model d'informació i orientació acadèmica i professional.

Convergència advoca per optimitzar la planificació de les ofertes formatives per a arribar a una distribució eficaç i eficient en el conjunt del territori.

Convergència aposta per millorar el procés de formació pràctica a les empreses dels alumnes de Formació Professional i per promoure la FP com autèntica alternativa a la Universitat.

Convergència considera imprescindible incrementar la partida econòmica pròpia de la Generalitat per a Beques i Ajudes.

Convergència fomentarà les competències en recerca i en emprenedoria en els continguts formatius de l'educació universitària i a la Formació Professional de Grau Superior i treballarà per estendre la cultura de polivalència i responsabilitat a tots els nivells de l'ensenyament.

Catalunya ha de gaudir d'un sistema universitari propi i de centres de recerca que permetin una formació d'excel·lència del més alt nivell i una situació

capdavantera en innovació, investigació i desenvolupament, incrementant tant la formació universitària general del país com acollint professionals de primer nivell. Convergència sempre ha participat d'aquest model i seguirà lluitant per fer-ho possible.

Transmissió i aplicació del coneixement

Catalunya ha de trobar en les tecnologies de la informació i la comunicació una oportunitat per avançar cap un sistema productiu més eficient i capdavanter, però també caldrà estendre l'ús d'aquestes tecnologies al màxim nombre possible de ciutadans d'aquest país. Per a fer-ho possible cal una xarxa territorial prou desenvolupada que permeti a tothom l'ús d'Internet. Convergència treballarà activament en aquesta direcció.

Convergència aposta per potenciar els projectes de recerca i desenvolupament conjunt entre Universitats i Empreses, així com per fomentar la cooperació entre empreses per a desenvolupar projectes comuns de recerca.

Serà un objectiu prioritari per a Convergència acostar Universitats i empreses, també amb els centres d'investigació i tecnologia, organismes públics d'investigació i companyies especialitzades en serveis d'R + D + i, afavorint la transferència tecnològica i de coneixement cap a les empreses

Convergència potenciarà els parcs científics universitaris i fomentarà la incorporació de titulats recents en projectes de recerca bàsica i de recerca aplicada.

Des de Convergència vetllarem per l'impuls dels parcs empresarials i l'especialització en clústers, tot garantint l'equilibri territorial.

Convergència assegurarà la vertebració del territori català amb una xarxa equilibrada de centres de formació i de recerca i de teixit econòmic productiu i de serveis.

Convergència considera que cal garantir una ràpida transferència dels nous coneixements des de l'àmbit de les Universitat i els Centres de Recerca cap al conjunt dels sistemes educatius, especialment cap a la formació professional ocupacional i cap a la formació continuada, com a única forma de capitalitzar el coneixement a tot el teixit productiu.

Partint de la base que aquest teixit productiu està constituït bàsicament per PIME'S i distribuït per tot el territori català, Convergència advoca pel suport al conjunt de petites i mitjanes empreses que amb la seva tasca contribueixen en el camp de la recerca i la innovació.

Convergència aposta perquè es creï una finestreta única territorialitzada per gestionar tot allò relacionat amb els programes de suport a la R+D+i.

Convergència treballarà per fer possible l'atracció, recuperació i retenció de talent, d'investigadors, científics i tecnòlegs, i en la mobilitat d'investigadors entre universitats, centres de recerca i empreses, eliminant les traves i obstacles que ho dificulten.

Model econòmic: talent i creativitat**Catalunya ha d'aspirar a l'excel·lència**

En la ponència “País, Política i progrés” aprovada en el 13è Congrés de Convergència celebrat l'any 2004 proposàvem: “Catalunya ha d'apostar per una cultura econòmica que aspiri permanentment a ser eficient, innovadora, socialment responsable, diversificada en els seus mercats i marcada per l'excel·lència i el seu valor afegit”. Molts dels principis, les reflexions i les propostes fetes el 2004 són encara avui vigents.

Convergència considera que la creació de riquesa és fonamental per a poder desenvolupar polítiques per al benestar i la prosperitat dels ciutadans, així com la cura del país i de l'entorn. No hi ha polítiques socials, no hi ha polítiques mediambientals si no hi ha una economia saludable darrere, i una economia saludable vol dir empreses fortes, vol dir teixit productiu competitiu, que creix i progressa. Una economia sòlida, dinàmica i oberta al món també és imprescindible per al ple desenvolupament nacional del nostre país.

El món canvia, apareixen nous riscos i oportunitats i, per tant, cal plantejar una política econòmica amb futur. Davant els nous reptes: la globalització, la immigració, els canvis en les percepcions i les actituds de les persones,... es fa imprescindible plantejar noves polítiques per a l'impuls de la competitivitat de la nostra economia.

Ens cal un canvi en profunditat. Un nou impuls econòmic, i una forta ambició col·lectiva com a societat. Catalunya ha de voler ser una referència pel seu progrés econòmic i pel seu progrés social. Volem un país amb ambició, que valori l'excel·lència i la creativitat i que incentivi les vocacions emprenedores i de recerca. La formació i el coneixement han de ser la base de futur de la nostra economia, de la creació d'ocupació, del progrés social i de l'augment

de la productivitat. Aquesta és la matèria primera més important que necessitem: coneixement, ja que del coneixement en surt la innovació i el progrés.

Des de Convergència entenem l'economia no com un objectiu en si mateixa, sinó com un instrument. Els objectius de la nostra acció política són les persones i el seu benestar, el País i el seu progrés. No obstant això, sense una economia sana i productiva, és absolutament impensable l'existència d'una societat del benestar. Per a poder repartir primer s'ha de crear. Per tant, la competitivitat econòmica és el requisit bàsic sense el qual és implantejable qualsevol altra fita de progrés, tant de caràcter humà com nacional, i per tant Convergència situa el creixement econòmic en el centre de la seva estratègia. Artur Mas, en la seva conferència del 20 de novembre de 2007 parlava de la Catalunya amb mentalitat empresarial, un país orientat al món de l'empresa. Si volem una Catalunya excel·lent, ens cal estendre la mentalitat empresarial i, hem de convertir l'empresa en un valor social compartit i respectat.

Per a un nou creixement és necessari aprofitar les potencialitats de totes les persones. La formació està en la base del futur de l'economia, no hi ha dubte que la innovació serà fonamental per mantenir llocs de treball d'alta qualificació al nostre país, no hi ha dubte que les tecnologies d'informació i comunicacions i la seva ràpida adopció ens proporcionaran un avantatge competitiu important. Estem tots d'acord que la societat del futur és la societat del coneixement, però en qualsevol cas per a Convergència això no implica que no s'hagi de mantenir una actitud de defensa de l'actual teixit productiu. Al contrari no volem renunciar a un sector industrial que ha fet gran el país, no volem renunciar a un model comercial que ha contribuït a conformar el nostre país i no volem renunciar a les petites i mitjanes empreses i als autònoms que han contribuït a la creació d'ocupació i riquesa per a Catalunya.

No és exagerat afirmar que ens trobem en una cruïlla. Tenim grans oportunitats, però també tenim riscos i cal optar pel camí encertat si volem continuar progressant. Amb una Europa que li costa créixer al ritme del creixement econòmic mundial i, una Espanya que recupera una dinàmica centralista i desacomplexada, el model econòmic català necessita una important sacsejada: d'una banda, per valorar les empreses que s'orienten cap a activitats de més qualificació i capacitat de competència internacional. De l'altra, per canalitzar les exigències com a societat a l'equitat i l'eficàcia en les administracions: Catalunya ni es pot permetre la sagnia del dèficit fiscal anual amb l'Administració de l'estat, ni el malbaratament dels recursos de tots, per manca de transparència en la gestió pública. Ens cal una orientació com a societat a l'estímul empresarial per crear prou llocs de treball per absorbir els nouvinguts i fer funcionar l'ascensor social imprescindible per a la seva adequada integració.

El nostre objectiu: liderar el desenvolupament harmònic

Després d'un llarg període de bonança el nostre país ha d'afrontar una conjuntura econòmicament delicada de desacceleració econòmica, amb un empitjorament de les expectatives. A aquesta menys favorable situació, cal afegir-hi l'absència de mentalitat empresarial que s'ha produït en els governs de Catalunya i també, de l'estat, en els darrers 4 anys: mancats d'una política en benefici de l'activitat econòmica, amb nul·la sensibilitat davant de les empreses i la seva activitat; mancats d'una política industrial activa; incapaços d'afrontar el problema de les deslocalitzacions i tancaments empresarials; sense polítiques clares d'innovació; mancats de polítiques fiscals favorables a l'activitat econòmica; mancats d'atenció cap a les necessitats d'infraestructures, de les quals Catalunya pateix un clar dèficit; inactius davant el col·lapse en els serveis bàsics com l'electricitat o el transport ferroviari; i mancats de voluntat política per transferir competències que vénen establertes per l'Estatut. Convergència ha mantingut, en canvi, una actitud clara de suport a les iniciatives de la societat, sempre hi hem donat suport. Manifestem el compromís per un

desenvolupament equilibrat, respectuós tant amb la dinàmica de les iniciatives econòmiques, com harmònic amb el seu sosteniment futur.

Catalunya ha d'aspirar a lideratges empresarials mundials

Cal parlar de competitivitat de les empreses, si volem aspirar a una Catalunya excel·lent. Qualsevol plantejament realista de creixement econòmic té a veure amb la rendibilitat del teixit productiu català. Rendibilitat de tot tipus, rendibilitat econòmica, per descomptat, però també rendibilitat social. Aquesta consideració, juntament amb la nostra ambició nacional i la nostra preocupació pel progrés real de les persones, fa que Convergència plantegi l'esperit emprenedor com un dels valors més importants a potenciar en el futur.

L'empresa crea riquesa i llocs de treball. A la feina passem gran part de la nostra vida, i per tant la seva qualitat té molt a veure amb el grau d'autorealització de les persones. En conseqüència, tota política adreçada a les persones ha de tenir també com a prioritat focalitzar l'economia cap a aquelles activitats de llocs de treball de més qualificació.

En els darrers anys l'ocupació ha crescut molt en volum, però ens podem preguntar si els salaris reals han augmentat en la mateixa mesura, o si han crescut les expectatives de carrera laboral dins de les empreses. En molts casos, la resposta ha de ser negativa. Des de Convergència volem que les millores de competitivitat de les empreses, i de productivitat i qualificació dels treballadors, es tradueixin en millores de la capacitat adquisitiva i de la renda real de la nostra ciutadania. En aquest sentit, Convergència es declara absolutament contrària a una Catalunya del "low cost" pel que fa a la nostra economia.

Catalunya ha d'aspirar a un projecte col·lectiu ambiciós

Per afrontar els nous reptes calen polítiques molt diverses i actituds decidides. La competitivitat, en essència, és el resultat de dos factors: les persones i les seves actituds i les empreses i les seves estratègies. Per influir positivament ambdues qüestions calen uns principis, primer, i uns eixos principals d'actuació, després, que emmarquin les polítiques concretes que finalment es puguin plantejar. Els de Convergència se sintetitzen en:

L'eficiència, no predicar allò que no es practica. No podem demanar competitivitat i eficiència a les empreses si no ho apliquem a les administracions públiques. En aquesta línia, cal reduir en totes les administracions, aquelles ineficiències que no aportin un valor públic demostrable al país. L'eficiència ha de ser aplicable a tot l'entorn que viu dels recursos públics, i exigible a totes les administracions amb qui es té relació.

La coherència. Convergència ha d'assumir el compromís de plantejar polítiques clares que resultin inamovibles independentment de si s'apliquen a acció de govern o a tasca d'oposició. Així doncs no es pot plantejar que la inflació és un dels principals problemes del país i, alhora permetre que els preus dels serveis públics o regulats siguin els que més creixen per sobre la inflació, o ho faci la pressió fiscal.

La transparència. Hem de ser capaços d'argumentar i explicar clarament el perquè de les nostres propostes, el benefici públic que aporten i els costos que representen.

La valentia. Si la justificació de la política es l'interès col·lectiu, cal el compromís d'actuar amb decisió per tal de protegir el bé comú, havent prèviament escoltat els diferents punts de vista.

El diàleg. Cal fer participar la societat i la ciutadania en aquelles decisions que els afecten, tenint en compte sempre que des dels poders públics s'ha de defensar en primer lloc l'interès col·lectiu.

La sostenibilitat. Hem de garantir que les decisions que s'adoptin avui siguin compatibles amb el disseny d'un futur ple de garanties i sense hipoteques innecessàries. Hem de treballar per tal que les generacions futures de catalans i catalanes tinguin un entorn favorable per desenvolupar-se vitalment, socialment i econòmicament.

Una actitud positiva envers la globalització.

La globalització econòmica impulsada per les facilitats del transport, l'obertura del comerç internacional i el creixement de les comunicacions (TIC) ha significat l'acceleració de canvis profunds no solament en la cadena de valor de molts sectors productius, sinó també en les dimensions social, cultural i política mundials. La globalització econòmica s'accelera amb l'expandiment de les llibertats personals i les tendències que genera: la mobilitat de les persones, la inversió internacional, la innovació mèdica i tecnològica, o els canvis culturals.

Europa forma part de les àrees capdavanteres en l'era de la globalització, i atreu milions de persones d'arreu del món que busquen disposar de millors oportunitats. El nivell de desenvolupament econòmic, social i polític d'Europa és una gran contribució a la millora del benestar mundial. Permet desenvolupar i aportar solucions tant per a l'extensió dels drets humans i dels sistemes de govern fonamentats en la democràcia representativa, com per a l'obertura del comerç i la inversió internacionals que afavoreixin l'accés de territoris poc desenvolupats a mercats més amplis. Europa pot contribuir a un món millor per a les properes generacions, anticipant la implementació de solucions en els nous reptes de la globalització; introduint els canvis per a ser

exemplar des de la governança i les polítiques de pau; i modèlics en l'ús de l'aigua, la producció d'aliments i la generació i el consum d'energia.

Catalunya ha d'enfocar el futur tot volent guanyar en la globalització. Anem cap a un món amb poques fronteres. Anem cap a un món interdependent i per tant més obert i més lliure. Els catalans tenim el privilegi d'estar en un entorn obert i tolerant, la Unió Europea, pràcticament sense fronteres. El gran repte dels catalans, però, consisteix a superar les nostres fronteres mentals. El catalanisme s'ha de proposar situar Catalunya al món, una Catalunya global, compromesa amb el futur de la humanitat.

Model econòmic, talent i creativitat: propostes i respostes

Catalunya: un país capdavanter

Una fiscalitat incentivadora. En una societat desenvolupada com la nostra, els impostos són necessaris, certament. Ara bé, també defensem que és possible una reducció de la pressió fiscal, de manera selectiva, per millorar la situació de les famílies i per estimular la iniciativa empresarial i en conseqüència, la creació de llocs de treball i el creixement econòmic. Contribuir a les finances públiques amb equitat. En aquest sentit, des de Convergència hem propugnat i ho continuarem fent, entre d'altres mesures: la supressió de l'Impost de Donacions, la reducció de l'Impost de Societats, especialment per a les petites i mitjanes empreses i les microempreses, la millora dels incentius fiscals a la inversió, especialment la destinada a R+D+I i a la protecció del medi ambient, i a la internacionalització, l'actualització anual de tarifes i deduccions per evitar que la inflació es converteixi en un impost addicional per a les famílies, l'aplicació de tipus reduïts de l'IVA per a productes i serveis de primera necessitat com aigua, gas o electricitat, un millor tractament fiscal a l'IRPF per a les famílies i per afavorir la conciliació.

Una administració àgil i escurada. Defensem la supressió de rigideses normatives injustificades dins de l'actuació de les administracions. En aquest sentit considerem necessari incorporar criteris d'eficiència i professionalitat a la funció pública, més dotacions per a la formació i capacitació del personal al servei de les administracions, l'impuls definitiu de l'administració electrònica, la implantació efectiva i real de la finestra única i apostar, també d'una manera realista per la simplificació administrativa, especialment les que afecten a les pimes.

Una ràpida incorporació de les noves tecnologies. Es tracta que tothom, empreses i persones, no només disposin de les eines tecnològiques sinó que les utilitzin en la seva màxima expressió. Per això cal incentivar positivament l'ús d'eines tecnològiques disponibles sota la forma de comerç electrònic, augmentant la percepció de seguretat en la realització de compres i vendes on-line, de certificacions electròniques que garanteixen seguretat de les comunicacions o el teletreball, incorporant mesures tècniques que permetin a l'empresari garantir el seu desenvolupament i efectivitat.

Una adequada retribució i protecció de les actituds innovadores. Les actituds favorables a la innovació, a la inversió en nous processos i productes han de ser premiades des dels poders públics i pel conjunt de la societat en forma d'ajuts, desgravacions fiscals, recursos, i reducció d'obstacles a la innovació. També cal unificar totes les polítiques de competitivitat empresarial impulsades des de la Generalitat (CIDEM, COPCA, recerca, oficines exteriors, etc.) en una sola agència.

Foment de l'esperit emprenedor. El progrés econòmic del demà el determinaran, en bona part, aquells projectes empresarials que s'impulsin avui. Cal doncs, prioritzar la cultura de l'assumpció de risc enfront de la seguretat. Per tant, Convergència és partidària que des dels poders públics es faciliti al màxim els programes d'ajuda a la creació d'empreses, especialment per part d'universitaris i estudiants de formació professional amb vocació de

desenvolupar projectes empresarials en acabar els seus estudis, els viviers d'empreses, el suport financer als emprenedors, entre d'altres mesures.

El comerç proper i variat. Convergència defensa un comerç de proximitat on petites, mitjanes i grans empreses contribueixin des de distintes tipologies d'establiments, en un marc d'ordenació urbanística, de racionalitat d'horaris i en situació de competència lleial, a la llibertat d'elecció dels ciutadans. Un comerç proper als habitatges, que redueixi la mobilitat obligada i, l'ús del vehicle privat.

El turisme respectuós amb la cultura i el medi ambient. Convergència defensa el desenvolupament de les potencialitats turístiques, des del respecte a la cultura i la protecció del medi ambient. El turisme ha d'estendre's en el conjunt del país. Catalunya ha de projectar-se com una societat acollidora, que millora continuadament el patrimoni cultural i el medi ambient.

El sector agrari, un sector estratègic per al futur del país. En el camp agrari, forestal i pesquer, Convergència considera necessari un suport actiu de les administracions per evitar que més persones hagin d'abandonar la seva activitat en el sector primari per falta de rendibilitat. Cal seguir treballant per la modernització de les explotacions, eina imprescindible per garantir-ne el futur per si soles, així com desenvolupar més la indústria agroalimentària, com a font de desenvolupament rural. Caldrà destinar més crèdits a baix interès per fer possible aquesta modernització, així com també per fer front a l'augment del preu dels adobs, els pinsos i els combustibles. D'altra banda, en un context mundial on s'evidencia cada cop més que l'escassetat d'aliments està provocant una escalada de preus, cal garantir que una part de la producció agrícola i ramadera que consumim vingui del nostre país, per evitar una excessiva dependència exterior, que ara s'està demostrant errònia. Aquesta política s'haurà de fer el marc de la Unió Europea. Finalment, cal no perdre de vista que el manteniment del món agrari al nostre país és garantia de conservació del nostre entorn natural.

La responsabilitat social corporativa. La Responsabilitat Social de les Empreses (RSE) ha arribat a les Polítiques. Ara toca començar a desplegar algunes de les consideracions que en aquests temps han anat generant acords i consensos entre la majoria dels sectors socials i econòmics involucrats en el foment i el suport a la filosofia de la responsabilitat social de les empreses. En aquest sentit defensem una concepció de la RSE basada en el seu caràcter voluntari, vinculada al cor del negoci de les empreses, liderada per les empreses, orientada a l'excel·lència empresarial i vinculada a la idea que les empreses d'èxit són part de països d'èxit. I alhora defensem que la responsabilitat social de les empreses forma part d'una manera d'entendre el govern de les societats que posa l'accent en l'aliança entre el sector públic i el sector privat, amb un intens diàleg entre tots els sectors de la societat. Des d'aquest punt de vista el suport de la RSE per part de les administracions pot formar part del procés de modernització de les relacions laborals, de l'adaptació de l'Estat del Benestar als canvis viscuts en els darrers anys en tots els ordres de la vida col·lectiva, i en el suport a la presència exterior de les empreses. Convergència proposa:

- Promoure la inversió socialment responsable.
- Acompanyar les petites i mitjanes empreses en la incorporació de criteris de RSE.
- Promoure espais sectorials de diàleg i treball sobre RSE.
- Promoure la incorporació de criteris de RSE en l'Administració Pública.

Fortalesa: Catalunya en el primer món.

L'actitud positiva del catalanisme de Convergència envers la globalització s'empara en la defensa de l'extensió de les llibertats i dels drets humans arreu del món i també es fonamenta en la voluntat de situar Catalunya al món.

La llibertat de les persones està en els fonaments de l'augment de la mobilitat i de la informació, del comerç, el turisme i la inversió, de la innovació mèdica i tecnològica i, de l'accés a l'ensenyament i la cultura.

Convergència enfoca els reptes de la globalització, des de la voluntat dels catalanistes de ser actius en el creixement del benestar de les persones, en un món en pau. De forma desacomplexada, i des de la voluntat de decidir el nostre futur.

Convergència fonamenta la seva acció internacional en el respecte de les llibertats i dels drets humans i, en la voluntat del seu eixamplament, per tal de contribuir a un món en pau. Convergència desenvoluparà la seva acció política internacional en els valors del respecte als drets humans; la protecció de les identitats nacionals, de la convivència i el respecte mutu; de les relacions comercials i econòmiques justes; de la millora del medi natural, i de la transparència dels governs.

Convergència defensa que ser català és un dret. Els catalans, com altres nacions, tenim dret a donar-nos a conèixer internacionalment en totes les facetes de la nostra realitat: econòmica, turística, cultural, literària, artística, arquitectònica, gastronòmica, esportiva, comercial, científica, universitària, i també política.

Convergència promourà que la projecció internacional de la cultura catalana sigui un dret compartit de tots territoris d'expressió en la llengua comuna. Impulsarem que els casals catalans siguin els representants cívics de la cultura catalana al món.

Convergència contribuirà a la projecció internacional de Catalunya, com a nació europea compromesa en la pau i, en el desenvolupament de les llibertats de les persones i dels pobles. Les persones han de sentir-se orgulloses de formar part d'una nació que, tot i ser petita en territori i en el

nombre de persones, vol ser gran per humanitat i per la voluntat d'excel·lència del conjunt de la societat.

Convergència exerceix la seva acció política internacional, des de la representació en el Parlament europeu, en el Congrés dels Diputats espanyol, en el Parlament de Catalunya. Convergència impulsarà les delegacions catalanes a l'exterior, i la relació internacional amb les forces polítiques i les entitats que comparteixen els valors la pau, i del desenvolupament de les llibertats de les persones i dels pobles.

Convergència defensa que Catalunya sigui circumscripció pròpia en les eleccions europees.

La internacionalització

En l'àmbit de les persones, Convergència afavorirà que en el sistema d'ensenyament obligatori de Catalunya, i en la gestió dels mitjans audiovisuals públics i de les polítiques culturals, s'eixampli el coneixement d'idiomes internacionals i, de forma especial, l'anglès. Catalunya ha de ser una societat amb la majoria de les persones plurilingües. Qualsevol català, independentment del seu origen, raça, cultura o religió, i de la seva capacitat econòmica, ha de poder conèixer com a mínim tres llengües: el català, com a llengua pròpia del país; el castellà, la pròpia de l'estat; i un tercer idioma d'abast internacional. Afavorirà que les pel·lícules a la televisió i al cinema siguin en versió original subtitulada per incrementar el nivell d'idiomes del país. S'incrementarà la dotació econòmica per afavorir dels estudiants a estades a l'estranger.

Convergència afavorirà el respecte a les llengües que parlen els ciutadans de Catalunya i, promourà el seu coneixement en les joves generacions, com a patrimoni cultural universal. Totes les facilitats pel coneixement de llengües seran poques, per l'ambició per a la Catalunya global.

Fomentar l'estudi de nocions de comerç internacional. L'objectiu final ha de poder ser el de facilitar la mobilitat geogràfica i la internacionalització dels projectes empresarials i de les microempreses.

En l'àmbit de l'empresa i de les organitzacions, Convergència promourà la internacionalització de les empreses, tant l'activa, amb l'extensió de les activitats productives, comercials i de gestió de les empreses amb seu a Catalunya, en les diferents àrees del món, com la receptiva. Se cercaran fórmules per incentivar fiscalment l'expansió de les empreses a l'exterior.

Convergència basarà la seva actuació de política econòmica internacional en el respecte a la llibertat d'empresa, a la llibertat comercial i d'establiment i, en la responsabilitat social corporativa de les empreses.

Reforçarem el finançament de les polítiques d'inici d'exportació per a les petites i mitjanes empreses, des de la Generalitat. També caldrà garantir l'existència d'infraestructures estables que permetin a les PIMES el manteniment de forma continuada de la presència dels seus productes en els mercats exteriors.

Incentivarem la mobilitat geogràfica i el desplaçament a l'estranger dels directius i treballadors que hauran de dur a terme el procés d'internacionalització d'una empresa.

Convergència impulsarà les polítiques de cooperació entre pimes en l'àmbit de la internacionalització.

Impulsarem l'accés de les PIMES al capital- risc i a crèdits participatius i a microcrèdits per a emprenedors.

Farem que les organitzacions catalanes mantinguin llaços preferents amb les organitzacions dels territoris d'expressió en llengua comuna.

Convergència estimularà que les organitzacions catalanes tinguin activitat internacional i, que en la representativitat en els organismes internacionals, contribueixin al respecte de la pau, de la convivència i el respecte mutu.

Convergència promourà que les organitzacions catalanes tinguin tres àmbits preferents de relació amb l'exterior: l'euroregió, i, de forma especial, amb els territoris on s'han generat i expandit l'occità i el català; Europa, i de forma particular, en l'àmbit de la Unió Europea i dels territoris de les futures ampliacions; els territoris amb una presència significativa de catalans a l'estranger i, els territoris d'on són originàries les persones nascudes fora de Catalunya que han fixat la seva residència i el seu futur, a Catalunya.

En l'àmbit de les infraestructures, Convergència fomentará que s'interconnectin amb l'entorn internacional, per tal de contribuir a la llibertat de les persones i la seva mobilitat.

Convergència afermarà la internacionalització dels aeroports i dels ports de Catalunya.

Convergència assegurarà la interconnexió internacional de les infraestructures d'aigua, elèctriques, de gas, de transport ferroviari i per carretera, amb respecte al medi natural.

Els reptes del creixement en creativitat

Convergència promourà el desenvolupament de les tecnologies d'informació i de comunicació (TIC) que permetin la fàcil connectivitat dels catalans, en qualsevol lloc del territori, amb persones d'arreu del món.

Convergència basarà la seva acció de política econòmica en el desenvolupament de la societat del coneixement. Els reptes de la globalització, en un país del primer món, com Catalunya, demanen un esforç de les persones en l'excel·lència, i un reconeixement del Govern de les actituds d'autoexigència i de superació, i de prestigi social de les persones que contribueixen a formar les generacions del futur.

Promourem que el conjunt de les institucions catalanes -Govern i administracions locals- estimulin l'acollida de les activitats empresarials, formatives, i socials que contribueixin a l'excel·lència de les persones i, a la millora del benestar.

Convergència prioritzarà la contribució catalana a la innovació en l'aprofitament dels recursos naturals escassos: l'aigua, les primeres matèries, i l'energia, per tal de contribuir a la millora del medi natural i la conservació de les condicions ambientals per a les generacions futures.

Les aliances internacionals

Convergència promourà que Catalunya esdevingui un referent en la Mediterrània. La projecció internacional posarà l'èmfasi en la connectivitat dels territoris de l'Euroregió i del Mediterrani, tant de les ribes nord, com sud.

Recuperarem l'aliança dels Quatre Motors d'Europa, per tal de potenciar el paper de les regions i de les nacions sense estat a Europa. Reforçarem el

projecte amb la proposta d'establir lligams amb d'altres regions desenvolupades de la resta del món.

Convergència fa seus els principis de col·laboració cultural de la UNESCO i, impulsarà que Catalunya sigui una societat activa en les organitzacions de la Nacions Unides. També participarà activament per millorar la presència i la visibilitat, dins de la Unió Europea, de les nacions i regions sense estat amb capacitat legislativa.

Solidaritat i cooperació

Catalunya: un país obert i solidari

El progrés econòmic dels darrers temps ha estat, malauradament, desigualment repartit al llarg del planeta, cosa que genera uns moviments migratoris massius de persones des del tercer món cap a les economies més riques. La internacionalització del teixit productiu de Catalunya ha de servir també per al desenvolupament dels territoris més desfavorits.

Catalunya és un país obert i solidari. Un país amb mentalitat oberta i voluntat de projecció al món, per sobre de la mirada curta i tancada. El valor de la solidaritat ha de manifestar-se en l'actitud de compromís de la ciutadania, per sobre de la cultura de la desvinculació o de l'egoisme particularista.

El món és dinàmic. De l'any 1950, a l'any 2000, la població mundial s'ha més que doblat. La població mundial seguirà creixent, i es preveu que superarà els 8.000 milions de persones l'any 2030: 7 de cada 10 persones viuran aleshores a l'Àsia o a Àfrica. i, 8 de cada 10 persones que visquin en àrees urbanes, ho faran en països en desenvolupament. Es necessitarà un 50 % més de l'energia que es consumeix avui, que generarà un increment del 57 % de

les emissions de CO₂, si no poden trobar-se alternatives a la combustió d'energies d'origen fòssil. Parafrasejant l'expressió del darrer informe del Fons de Població de les Nacions Unides (UNFPA: "les ciutats concentren pobresa, però són també la millor esperança per a superar-la"), la globalització concentra avui els nous reptes per a la humanitat, però és també la millor contribució per a l'augment generalitzat de l'esperança de vida arreu del món i, l'extensió del creixement econòmic, del progrés material i del benestar de les persones.

Solidaritat i cooperació: propostes i respostes

Convergència es compromet en la igualtat d'oportunitats per a totes les persones del món. Convergència combatrà tot tipus de desigualtat i de discriminació, i serà activa en l'eradicació de la pobresa, mitjançant la col·laboració amb les organitzacions no governamentals (ONG). Convergència impulsarà que les persones de països desfavorits puguin beneficiar-se de la globalització del comerç per poder subministrar productes a preus justos.

Convergència reforçarà la solidaritat internacional com a valor de la societat catalana i, impulsarà la cooperació internacional amb els països més desfavorits. Convergència promourà que les institucions catalanes -Govern i institucions locals- tinguin una activa cooperació al desenvolupament dels territoris menys afavorits. El model català de cooperació serà expressió de la solidaritat internacional de la societat catalana amb les persones de països menys afavorits. La participació social, la transparència i els mecanismes d'avaluació periòdica per part del Parlament de Catalunya i la societat civil, seran bàsics en la política catalana de cooperació al desenvolupament.

La societat catalana té una clara consciència del progrés. Les condicions de benestar i la qualitat de vida han avançat sòlidament. Per tant, el model de desenvolupament de futur també ha de tenir un sentit de cooperació amb els països amb majors dificultats. Catalunya ha de contribuir a disminuir les

desigualtats econòmiques i reduir la pobresa al món, en funció de les seves possibilitats. Convergència ha d'aprofundir en les causes que provoquen la immigració i actuar en el seu origen, apostant pel codes desenvolupament: prioritàriament hem de mirar cap a Àfrica, ja que aquest continent sembla que li costarà més de sortir-se'n, sense oblidar-nos dels països d'Àsia i Llatinoamericà que tenen grans deficiències.

Convergència entén la cooperació al desenvolupament, no com un acte caritatiu sinó com un acte de justícia i de solidaritat, en que cal facilitar als països menys afavorits, la inversió, la transferència tecnològica i l'obertura comercial als seus productes. També s'ha de manifestar en les accions adequades per afavorir el respecte dels drets laborals i les retribucions justes de treballadors dels països més desfavorits.

Convergència promourà l'elaboració d'un catàleg de prioritats de la política de cooperació i solidaritat internacional catalana, amb el suport a l'accés a l'aigua i les infraestructures vitals, l'educació, i la sanitat. Convergència promourà la creació dels Equips Multidisciplinars d'Urgència de Catalunya, per tal de millorar la nostra capacitat d'acció humanitària i d'urgència.

Convergència reconeix, i reforçarà, la tasca de les ONG, en la col·laboració publico-privada del model català de cooperació, per tal de realitzar projectes estratègics de solidaritat de llarg abast i desenvolupament equilibrat. Les ONG, amb responsabilitat social, són imprescindibles en el model català de cooperació al desenvolupament i, la millor demostració de la fortalesa en la societat catalana, dels valors de la pau, del diàleg entre les persones i els pobles, i d'igualtat d'oportunitats entre totes les persones del món.

Convergència ha de remoure tots els obstacles, i superar totes les resistències evidents, per tal que Catalunya pugui disposar del reconeixement internacional que permeti la seva presència als diferents organismes

multinacionals. Particularment davant de les Nacions Unides i tots els seus organismes dependents, però també davant altres organismes internacionals, com ara l' OMS o l' OIT, com a espais de debat sobre temes transcendents de futur que ens afecten com a país i com a ciutadans.

Desenvolupament sostenible i territori. Com afrontar la cultura del no

La configuració d'unes infraestructures de primer nivell és una de les necessitats més immediates que té plantejades Catalunya. Patim un dèficit d'infraestructures, reconegut i detectat per tots els partits, món econòmic i societat civil. Bona part es deu a la manca d'inversió acumulada per part de tots els governs espanyols, que any rere any deixen de destinar a Catalunya uns diners que per pes econòmic ens pertocarien.

Però no només això explica la manca d'infraestructures. Des que el tripartit governa, el ritme inversor del Govern de la Generalitat s'ha alentit molt sensiblement. Una manca d'idees i l'absència de projecte, un altre ordre de prioritats, les discrepàncies internes, un executiu configurat amb compartiments estancs i la falta de lideratge en són algunes causes.

En darrer terme, hi ha un element que també explica aquest retard a l'hora de construir noves infraestructures. D'ençà uns anys, la ubicació d'infraestructures ha provocat de manera molt habitual el rebuig d'una part de la ciutadania afectada, que s'ha articulat en forma de plataformes per mostrar la seva oposició als projectes. Aquest comportament, que en essència es pot resumir amb la frase "no en el meu pati" (not in my backyard, en anglès), va ser en bona part instigat pels partits del tripartit quan eren a l'oposició, com a fórmula per desgastar el govern de CiU. Ara que són al Govern veuen que bona part d'aquests moviments se'ls giren en contra, però

ahora, el tripartit, fruit de les seves pròpies contradiccions, estén l'acció política del no.

Malgrat això, seria simplificar excessivament la realitat obviar que una part d'aquesta oposició ciutadana a determinats projectes respon a una exigència per a una major sensibilitat pel medi ambient i a favor d'un creixement més sostenible. Convergència no pot ser aliena a aquesta demanda social, i precisament si vol seguir sent el partit que ocupa la centralitat a Catalunya, ha de saber conciliar els diferents interessos del país.

**Desenvolupament sostenible i territori. Com afrontar la cultura del no:
propostes i respostes**

Infraestructures

Catalunya exigeix exercir el dret a decidir sobre les infraestructures i equipaments del nostre país. Volem decidir a quin país aspirem en el futur i volem gestionar les infraestructures en funció dels nostres propis interessos i la nostra pròpia concepció.

Convergència aposta per un gran pacte nacional per tal de dissenyar, planificar i impulsar les infraestructures que el país necessita, on siguin presents tots els actors que hi intervenen: partits, sindicats, món econòmic, tècnics, entitats del territori, societat civil, etc. Des de que es pensa una infraestructura fins que es posa en funcionament passen molts anys, i per tant, cal que aquest acord que comprometi tothom per evitar que cada quatre anys es canviï de direcció, amb el corresponent perjudici pel país.

No es tracta de fer infraestructures per fer-les, sinó de pensar quines infraestructures són necessàries per a assolir els nivells de desenvolupament sostenible a què aspira la societat catalana.

Per Convergència, la configuració d'un mapa d'infraestructures de futur ha de cobrir dos objectius complementaris. D'una banda, oferir les eines necessàries al nostre model econòmic (basat en el coneixement). En l'economia globalitzada en què vivim, un dels millors papers que pot desenvolupar Catalunya és el d'esdevenir el pol logístic del sud d'Europa, i en conseqüència, les infraestructures no tenen un paper rellevant, sinó imprescindible. Per tant, calen uns aeroports, uns ports, un ferrocarril, unes carreteres competitives, i cal unes TIC's i unes infraestructures energètiques equiparables a les d'un país del nord d'Europa. Finalment, també és necessari un sistema d'abastament d'aigua pensat com a solució estructural, i no només a curt termini, i que aporti els recursos bàsics a totes les zones del país, tenint en compte, però, l'escassetat d'aquest recurs natural.

Convergència aposta, en aquest sentit, per potenciar el corredor mediterrani d'infraestructures, en contraposició al model radial que defensen els partits espanyols. L'eix Lió-Marsella-Barcelona-Alacant ha de ser la nostra prioritat.

Les infraestructures han de servir també per aprofundir en l'equilibri territorial que tan inherent és al nostre projecte de país, i que tant ens diferencia del PSC-PSOE. Durant els 23 anys del govern de Convergència i Unió la vertebració interior de Catalunya va ser una prioritat constant, però avui encara hi ha molta feina a fer.

Cal seguir treballant per aconseguir un país en xarxa i dotat de diverses centralitats potents, diferents a la de l'àrea metropolitana de Barcelona, dotades de suficients infraestructures. El camp de Tarragona, Girona, Lleida, la Catalunya central, les Terres de l'Ebre, i l'Alt Pirineu en serien algunes a grans trets.

Cal pensar sense perdre temps en què s'invertiran els més de 35.000 milions d'euros que l'Estat ha de destinar a Catalunya els propers 7 anys, però a més, Convergència ha de pensar ja en els projectes a llarg termini. Si realment volem un país de primer nivell, cal passar de la solució a les necessitats desbordades a un plantejament per donar resposta ja avui a necessitats futures.

Convergència ja té definits els projectes prioritaris pel país, que són els que Convergència i Unió defensarà que figurin en el Pacte Nacional d'Infraestructures.

Convergència creu necessari estudiar els mecanismes per escurçar els llargs terminis que es requereixen per tirar endavant una nova infraestructura, sense que això comporti inseguretats en el projecte o manca de garanties legals i de participació.

Catalunya ha de poder gestionar les infraestructures bàsiques del territori, d'acord amb les possibilitats que ofereix el nou Estatut. Això passa per l'aeroport, pels serveis de rodalies i regionals, pels ports, i per les carreteres de titularitat de l'Estat.

Creixement

Convergència aposta per un creixement sostingut del país per tal d'oferir garanties de futur, i alhora no hipotecar-lo, és a dir, un just equilibri entre desenvolupament i sostenibilitat. Seran els plans territorials els que hauran de definir la perspectiva de futur, però el que sí que es pot avançar és que si a una zona se l'autoritza a créixer, tots els municipis ho han de poder fer, i no només uns quants o només la capital de comarca. Caldrà un exercici intens de consens per tal de tirar endavant aquests plans territorials, cosa que el tripartit no ha fet fins ara.

Abans que res, cal no perdre de vista que Convergència té com a prioritat garantir a tots els ciutadans de Catalunya una qualitat de vida equiparable, independentment del territori on visquin.

Aquest creixement sostingut ha de tenir límits. En primer lloc, hi ha zones on aquest ja no és viable si es volen evitar conseqüències negatives en el futur. És el cas, per exemple, del litoral, o bona part de la regió metropolitana, i d'algunes zones del Pirineu.

En segon lloc, la preservació del paisatge i del medi ambient, el nostre patrimoni, han de ser prioritats, i no quedar relegades sempre com a factors anecdòtics, residuals. Es tracta de preservar els valors del territori, per tant, de la nostra identitat, i en definitiva, de la pròpia nació. Cal demostrar als ciutadans de Catalunya que deixar en mans de Convergència la defensa d'aquests valors de respecte pel nostre entorn és la millor opció, enfront d'altres partits que mantenen bàsicament opcions demagògiques i insostenibles.

En tercer lloc, cal apostar per un creixement, per exemple, que eviti al màxim un ús extensiu del territori; que prevegi i vagi lligat a la construcció d'equipaments, infraestructures i a la prestació de serveis públics adequats a aquest creixement; o que sigui font de riquesa per a una gran majoria del territori i no per a una minoria.

Cultural del no

Convergència considera que per afrontar l'estesa cultura del no cal un govern fort, amb capacitat de lideratge, i sobretot amb les idees clares. Convergència és partidària d'escoltar totes les parts afectades abans de tirar endavant una infraestructura, però finalment la decisió l'ha de prendre el Govern a favor del bé comú.

El Pacte Nacional d'Infraestructures representa una garantia per combatre la contestació d'un determinat grup de persones en contra d'una infraestructura. L'ampli consens a l'hora de dissenyar les infraestructures del país serà després un blindatge molt potent a l'hora de poder-les tirar endavant. Això ha d'anar acompanyat d'una actitud pedagògica (amb estudis, amb l'explicació per part de tècnics, a més de polítics) en tot moment per donar a conèixer, amb arguments objectius, el perquè de la necessitat de noves infraestructures.

Un cop aprovat el Pacte Nacional, un canvi de govern ja no podrà suposar la desprogramació d'una obra o la seva reformulació, a menys que aquest canvi sigui justificat per raons tècniques o econòmiques, cosa que permetrà garantir una continuïtat i no demorar els projectes. Així doncs, casos com el de la línia 12 o el túnel de Bracons ja no haurien de tornar a succeir.

Convergència defensa alhora una major participació social i territorial a l'hora de decidir les infraestructures. La transparència, la voluntat d'escoltar i de diàleg i la concertació eviten possibles posteriors desavinences, cosa que ara no es produeix.

Cal treballar perquè les administracions, i en especial el Govern de la Generalitat, transmetin a la ciutadania la plena seguretat pel que fa a l'execució de les obres. Cal buscar les millors solucions tècniques als objectius marcats. La mala gestió dels darrers anys ha provocat molta intranquil·litat a la gent, cosa que s'ha traduït després en oposició a determinades infraestructures urbanes. Un treball tècnic impecable, i un lideratge, una informació transparent, una actitud de donar la cara i de generar confiança per part dels governs haurien de permetre tirar endavant les obres públiques necessàries sense necessitat de provocar alarma o oposició.

Una dels prioritats de Convergència haurà de ser la de transmetre de nou als catalans la idea del bé comú com a valor social prioritari. En una societat

cada cop més individualista on la prioritat cada cop més és només allò que ens afecta directament a nosaltres, cal fer entendre als ciutadans que l'actitud individual condiona finalment la col·lectivitat, i per tant, cal un comportament més involucrat en la marxa del país, més actiu en els processos decisionals, més obert, més generós i més responsable, si realment es vol seguir construint el país. L'objectiu no és tampoc l'acceptació per part d'una ciutadania acrítica de qualsevol iniciativa que es vulgui fer.

Convergència considera, però, que si malgrat tot procés de planificació conjunta, de concertació, de diàleg, de transmissió d'informació i de seguretat, encara hi ha oposició a determinades infraestructures, en molts casos caldrà que el Govern adopti una decisió, potser impopular per a algunes persones, però necessària per al bé del país. No es tracta d'una actitud d'imposició, sinó que respon a les obligacions d'un govern. No sempre es pot gaudir de la unanimitat dels ciutadans, però el govern té l'obligació d'actuar i de treballar per cobrir les necessitats actuals i d'avançar-se a les futures. Al cap de quatre anys, serà el moment en què haurà de rendir comptes, i els ciutadans, tots, podran posicionar-se i expressar si el Govern ha actuat correctament o no.

Canvi climàtic i medi ambient

Catalunya sempre ha estat un país pioner en referència als temes medi ambientals, sempre hem estat un país que no hem tancat els ulls a l'impacte que la societat té el medi. Una societat que no té cura de l'entorn i que no té sempre present la premissa de deixar un món millor del que l'hem trobat a les generacions futures, és una societat que no té futur, i menys un futur sostenible i de qualitat.

En aquests moments no podem obviar el canvi climàtic que estem patint. En aquest tema no podem tenir la sensació que és una cosa llunyana, que la nostra acció no és transcendent. El canvi climàtic no solament és inequívoc i és degut a les emissions de gasos d'efecte hivernacle originats per l'home, sinó que a més és una amenaça directa per la supervivència del nostre ecosistema.

Catalunya, com a país dinàmic, capaç d'adaptar-se als canvis i il·lusionat per construir un món millor, ha de treballar d'una forma decidida per aportar el seu gra de sorra per tal de minimitzar en el possible l'efecte hivernacle que produeix el canvi climàtic. Catalunya, hauria de poder prendre part en les cimeres on es tracta aquest tema, i no anar a remolc de les iniciatives, a voltes incipients, que té el govern de l'Estat.

El canvi climàtic és un problema d'abast mundial, i nosaltres, per tant, hi hem d'estar implicats i fer-ne una prioritat treballant en les línies marcades per la UE. Aquest fet està condicionant i condicionarà les polítiques medi ambientals, però també altres com l'energètica o la del transport. En aquest sentit les accions a emprendre davant la realitat del canvi climàtic no corresponen solament als governs, sinó que requereix un compromís de les empreses i del conjunt de la societat.

Canvi climàtic i medi ambient: propostes i respostes

Convergència considera que una política òptima per afrontar el canvi climàtic ha de combinar tres enfocaments: la mitigació dels efectes, l'adaptació a la nova realitat i la protecció davant possibles emergències.

Pel que fa a la mitigació, s'han de reduir les emissions dels gasos que provoquen efecte hivernacle, especialment el CO₂. Aquest aspecte segurament és el més important, ja que és el que comportarà que

l'avançament dels efectes provocats pel canvi climàtic no siguin tan ràpids, i si es fes molt ben fet, potser arribar a paralitzar-lo. A més, aquesta feina s'ha de fer amb una premissa indiscutible: el ferm convenciment del conjunt de la societat per aconseguir-ho. Per treballar per la reducció de l'efecte hivernacle, hem de tirar endavant un seguit de propostes:

Establir una política energètica que augmenti l'autosuficiència i l'eficiència, tant en l'activitat productiva, així com en el disseny i ús dels edificis.

Promoure la innovació tecnològica en l'àmbit de l'energia i crear incentius per la creació d'empreses innovadores en aquest sector.

Fomentar models de mobilitat menys consumidors d'energia, amb un urbanisme que faci les ciutats més accessibles, tenint un transport públic extens i de qualitat.

Estimular el paper de l'agricultura i la silvicultura en la lluita contra el canvi climàtic.

A banda de totes aquestes mesures, que impliquen un model de país compromès d'una forma decidida en la mitigació de l'emissió de gasos a l'atmosfera, el govern ha de plantejar-se la possibilitat d'aplicar una política fiscal pròpia en matèria ambiental.

L'adaptació comporta preparar l'economia d'un país a les noves condicions climàtiques. En aquest sentit i dins l'ample ventall de matèries que s'han de considerar, hi ha alguns principis que semblen fonamentals:

Tenir coneixement dels impactes que es poden produir a Catalunya. S'han de fer estudis i recerca per tal de poder-ho definir, sense por dels resultats que puguin donar.

Els sectors implicats han de poder adaptar-se a la nova realitat, aprofitant aquesta oportunitat per tal de modernitzar-se i fer-se més competitius. En aquest sentit s'hauria de promoure una política fiscal incentivadora, que fomentés aquesta readaptació.

Les mesures que es decideixin tirar endavant per millorar l'adaptació dels diversos sectors, han d'estar consensuades entre els mateixos sectors i l'administració, ja que aquest és l'únic camí per garantir l'èxit.

Atesa la importància crítica que l'adaptació a les noves condicions climàtiques té per a l'economia del país, no hauríem d'esperar a rebre indicacions de l'administració de l'Estat, sinó que Catalunya hauria d'estar disposada a exercir el seu dret a decidir en aquest terreny.

Pel que fa a la protecció, el país ha d'estar preparat per fer front satisfactòriament a episodis greus provocats pel canvi del clima, com per exemple, els períodes de sequera extrema o les pluges torrencials o llevantades de costa.

No podem permetre que Catalunya garanteixi els seus subministraments d'aigua amb models que necessiten altes quantitats d'energia, sinó que hem de treballar perquè a llarg termini tinguem les solucions més eficients.

Calen serveis mèdics preparats per afrontar possibles onades de calor. Tenint en compte la importància del sector turístic a Catalunya, s'ha de definir un model proper al ciutadà, i preparat per fer front a aquestes emergències.

En resum cal dissenyar una estratègia de protecció civil davant el canvi climàtic que identifiqui les principals amenaces, avalui les nostres vulnerabilitats i estableixi les mesures que cal implantar per estar adequadament previnguts davant aquestes situacions de potencial gravetat.

A nivell de conclusió, Convergència proposa que el govern de la Generalitat tingui un pla de país, que inclogui també l'administració local i el conjunt de la societat, ja que és un problema on tots hi tenim la nostra part de responsabilitat. Aquest pla hauria d'incloure totes les mesures que Catalunya preveu per fer front al canvi climàtic, no solament als efectes, sinó també a la mitigació, protecció i adaptació a aquests. Òbviament aquest pla hauria de ser fruit d'un debat participat, principalment pels experts i pel conjunt de la societat, ja que en la participació i en el compromís de tots rau l'èxit de les mesures a emprendre.

Organització territorial

L'organització territorial d'un país esdevé l'expressió de la pròpia nació. És a dir, les estructures político-administratives són un indicador de quin tipus de país es vol configurar: que aposta pel centralisme o que busca l'equilibri territorial.

Catalunya, històricament, i des del catalanisme, s'ha intentat organitzar sempre des d'una visió no centralista. Ara bé, l'estructura marcada pel Govern estatal ha fet trontollar la nostra manera pròpia d'organitzar-nos. La prova més evident d'aquesta visió espanyola i desnaturalitzada del Govern de l'Estat és l'existència d'una divisió político-administrativa basada en províncies.

Aquesta divisió provincial marca una estructura territorial aliena a Catalunya però també aliena a la voluntat d'equilibri territorial que ha de guiar i ha de ser l'eix vertebrador del nostre país.

De fet, molts han estat els intents jurídics de Catalunya per intentar "alliberar-se" d'una estructura forçada i imposada des de fora, però el cert és que, avui en dia, encara tenim les províncies com a divisió territorial de

Catalunya (l'organització de l'Administració perifèrica de l'Estat o dels serveis de la Generalitat en algunes demarcacions, en són els exemples més il·lustratius).

El repte que tenim al davant és la configuració d'una organització territorial pròpia del país que garanteixi, en tot moment, l'equilibri territorial des de tots els punts de vista: polític, competencial, representatiu, electoral ... Convergència aposta en tot moment per aquest equilibri.

Un pas important en aquest sentit, ha estat l'aprovació del nou Estatut de Catalunya en el qual s'estableix que "Catalunya estructura la seva organització territorial bàsica en municipis i vegueries; que l'àmbit supramunicipal és constituït, en tot cas, per les comarques, que ha de regular una llei del Parlament; i que, els altres ens supramunicipals que creï la Generalitat es fonamenten en la voluntat de col·laboració i associació dels municipis."

Però, què passa amb la divisió provincial a Catalunya? Si bé és cert que els consells de vegueria vénen a substituir les diputacions, també és cert que la divisió provincial continua vigent en temes tan importants per Catalunya com és la circumscripció electoral. Cal tenir present que no podem deslligar l'organització territorial d'una llei electoral que garanteixi, com a mínim, l'actual representativitat territorial. Però, modificar les circumscripcions electorals (en el nostre cas, provincials) és competència de les Corts Generals a través d'una llei orgànica (la Llei Orgànica del Règim Electoral General).

Des de Convergència reclamem que el Parlament de Catalunya dugui a terme allò que l'Estatut li encomana: el mandat de desenvolupar legislativament l'organització territorial del país, és a dir, les lleis d'organització territorial. En paral·lel, cal abordar l'elaboració d'una llei electoral pròpia.

Organització territorial: propostes i respostes

Convergència aposta per una organització territorial que es divideix en municipis, comarques i vegueries.

Els municipis han de ser forts, ben finançats i eficaços. Constitueixen el nivell bàsic i essencial de l'organització territorial de Catalunya perquè són eina d'interlocució i de representació de les col·lectivitats locals i són el nucli bàsic de participació política. Tots els municipis han de tenir la capacitat necessària per gestionar i representar els interessos de la col·lectivitat, i han de tenir la capacitat efectiva d'ordenar i gestionar una part important dels afers públics.

Actualment, la dinàmica social ha fet que apareguin noves realitats amb nous reptes i noves demandes de serveis locals. Des de Convergència apostem per garantir uns recursos estables i alhora suficientment elàstics i dinàmics per tal que, a mesura que l'economia i les rendes familiars creixin, puguin créixer de forma automàtica els ingressos dels ens locals per satisfer les demandes de serveis que aquest creixement genera.

Davant l'augment de les exigències de nous serveis per part de la ciutadania, és totalment necessari un nou finançament local i un augment de les competències per als municipis per tal que puguin adaptar la seva gestió a les noves sensibilitats ciutadanes.

Barcelona ha de tenir un reconeixement específic i simbòlic com a capital de Catalunya i ciutat de referència dels Països Catalans. En aquest sentit, la Carta Municipal de Barcelona és l'eina que ho ha de fer possible. És necessari, per tant, el seu desplegament i aplicació total en el més breu temps possible, a través de l'entesa entre totes les administracions implicades. Ha d'exercir la capitalitat tractant a la resta de ciutats i pobles de Catalunya com a iguals,

amb una acció decidida en la defensa d'un model descentralitzat de gestió del país.

La comarca és l'ens supramunicipal amb capacitat política i de mancomunar i consorciar serveis entre municipis.

Les comarques i la seva representació política, els consells comarcals, han de complir una doble funció al nostre país: d'una banda, la política, és a dir, de representació dels municipis en el plenari i en el Consell d'Alcaldes ja que és justament en els consells comarcals on els petits municipis poden exercir el poder polític supramunicipal; i, de l'altra, una funció de cooperació i assistència tècnica, jurídica i econòmica als municipis i de supletorietat als serveis municipals, és a dir, una funció fonamental per a millorar la gestió municipal i supramunicipal.

Cal augmentar el nivell competencial dels consells comarcals per tal que puguin garantir la prestació de serveis de manera àgil, eficient, cohesionada i respectuosa amb les singularitats municipals. En aquest sentit, cal aplicar el principi d'asimetria en l'assumpció de competències.

La Vegueria és l'ens supracomarcal que ha de servir de base de referència per a la planificació territorial dels diversos serveis de l'Administració. Ha de ser un ens de relació i cooperació entre els responsables de país i els ens locals especialment per la gestió de serveis mancomunats i consorcis que tenen un abast supramunicipal i supracomarcal que sovint depassen, territorialment o econòmica, l'àmbit o capacitat que avui tenen els consells comarcals, i alhora ha de servir com a eina de reequilibri territorial.

Les vegueries han de substituir les diputacions, heretant les funcions de cooperació local d'aquestes.

Des de Convergència proposem l'existència d'un mínim de 8 vegueries (Alt Pirineu i Penedès incloses). En tot cas, creiem que ha de ser en el marc del Parlament de Catalunya que, a proposta del territori afectat, acabi decidint el nombre final de vegueries, els seus noms i, sobretot, les seves respectives capitalitats.

Sembla coherent que les delegacions de la Generalitat i de l'Estat passin a integrar-se físicament a les vegueries. Per contra, Convergència rebutja qualsevol pretensió de laminar o fragmentar les competències de la Generalitat a favor de les vegueries.

Així mateix, també cal un del replantejament de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. En aquest sentit, des de Convergència creiem que la vegueria de Barcelona hauria d'integrar també l'àrea metropolitana. Costa entendre que en la vegueria de Barcelona hi hagi una superposició d'estructures que vagi en detriment de l'eficàcia i l'eficiència que s'han d'exigir a les administracions públiques catalanes.

Circumscripció i sistema electoral

Des de Convergència volem que es debati al Parlament una nova Llei electoral en el marc d'una ponència conjunta i que es faci de manera paral·lela al desenvolupament legislatiu de l'organització territorial de Catalunya. D'aquí n'hauran de sortir també el número de circumscripcions electorals que hi ha d'haver. Actualment, les circumscripcions electorals continuen essent les províncies.

Per a Convergència és fonamental que la nova Llei electoral incorpori mesures que afavoreixin la qualitat democràtica i es recuperi la confiança entre l'electorat i els electes.

Convergència proposa fer una nova llei electoral amb un doble sistema d'elecció a través de circumscripcions diferents.

Es tracta d'un model que es basa en la representació proporcional personalitzada en què el ciutadà té dos vots: un vot a llista tancada del partit a la seva vegueria i un vot a un candidat individual de la seva comarca o districte. Així doncs, en tant que es garanteix que el 40% del Parlament s'esculli a través d'una elecció personal directa per candidats de la seva comarca o districte, suposa una millora de la qualitat democràtica i la recuperació de la confiança entre l'electorat i els electes, atesa una major proximitat.

Hi hauria 55 districtes electorals (o més en funció de les noves comarques que poguessin existir amb un nova ordenació territorial), en cadascun dels quals s'elegiria un diputat o diputada. Aquests districtes seran: les comarques, un més per la Val d'Aran (d'acord amb el seu regim especial), els 10 districtes de la ciutat de Barcelona, i 3 pels ciutadans de la Catalunya exterior (Amèrica, Europa i la resta del món). Cadascun d'aquests districtes elegirà el seu diputat o diputada al Parlament de Catalunya, per majoria relativa.

La resta d'escons del Parlament seran assignats als partits o coalicions proporcionalment als vots obtinguts en la votació de les llistes en cada circumscripció. Aquesta circumscripció seran les noves vegueries, que tindran un número d'escons a escollir en una proporció no inferior a la que aquest territoris tenen actualment en la llei electoral. És a dir, cap territori, a pesar de la seva divisió, no ha de perdre la representativitat actual. Dins de cada circumscripció es presentarà una llista i s'aplicarà la fórmula d'Hondt per garantir-ne una distribució proporcional.

Reptes ètics

Tots els països democràtics del món han tingut la necessitat i l'obligació d'establir uns límits i seguretat jurídica respecte tot allò que afecta la vida i la mort.

Els avanços de la genètica i de la medicina de la reproducció, condueixen a l'àmbit legal, a respondre davant de nous interrogants d'ordre ètic i jurídic. És en aquest sentit, que caldrà dotar Catalunya d'un quadre legislatiu que conciliï el respecte de la dignitat de la persona humana i les exigències de progrés científic i terapèutic. Aquest compendi jurídic ha de ser construït progressivament en la preocupació de reunir àmpliament als ciutadans i els professionals a l'entorn de principis consensuats i simbòlicament forts.

Són diversos els àmbits en els quals els països han posat en comú, aquestes bases de consens amb la voluntat d'avançar en l'àmbit d'investigació amb finalitats terapèutiques i alhora fer respectar la vida humana.

Així, s'ha obtingut el Conveni internacional d'Oviedo, que l'Estat Espanyol va subscriure, o també comptem amb la Declaració Universal de la UNESCO sobre el Genoma Humà i els Drets Humans de 1997. Alguns dels principis que es proclamen són:

- a- La necessitat de respectar l'ésser humà com a persona individual i com a membre d'una espècie.
- b- La responsabilitat de les actuals generacions envers les generacions futures.
- c- La vigència dels principis universals d'igualtat i no discriminació en l'àmbit dels descobriments sobre el genoma humà.
- d- La protecció de la identitat de l'ésser humà , considerant el genoma humà patrimoni de la humanitat.

- e- La selecció de les característiques genètiques o dels trets fenotípics mitjançant la modificació genètica només és lícita si va encaminada a la prevenció de malalties hereditàries greus.
- f- El dret a la participació en els beneficis que proporciona el progrés biotecnològic, sense limitacions basades en diferències culturals, geogràfiques o de recursos.

És evident doncs, que la bioètica és un dels grans reptes d'aquest segle XXI. La bioètica representa el pont entre ciència i humanitat. La bioètica té una gran repercussió sobre la vida de les persones que cap partit polític amb vocació d'afrontar els reptes del futur de la nostra societat pot obviar.

Així mateix, cal reconèixer la pluralitat d'opcions morals que caracteritza a les societats actuals. Però alhora, cal construir un marc de convivència que permeti resoldre la majoria dels conflictes que es puguin generar a partir d'unes normes de conducta que sobretot fixin límits i aportin seguretat jurídica.

Reptes ètics: propostes i respostes

S'ha d'assumir la coexistència en la nostra societat de valors i principis democràtics, ètics i morals diversos. Per tant, el marc de convivència ha de ser flexible però cal que es construeixi sobre consensos reals i concrets. Cal també saber i decidir quins són els valors i els béns jurídics a protegir en cada moment davant de cada avenç científic que se'ns plantejarà, i això, caldrà fer-ho quan apareguin, no ara.

Convergència aposta pel principi de precaució, que es basa en subordinar el desenvolupament de la ciència a la seva utilitat i a la legitimitat d'aquesta utilització.

Convergència ha tingut sempre com un dels seus valors, respectar la llibertat individual respecte els temes ètics, i així continua sent. Però alhora, també hem estat capaços de dotar-nos d'uns marcs legals que han anat donant resposta a les necessitats i plantejaments de cada moment.

Així, l'any 2000 el Govern de Catalunya impulsava la Llei de l'anomenat "testament vital". Testament que d'acord amb el Conveni del Consell d'Europa protegeix els drets humans i la dignitat de l'ésser humà respecte a les aplicacions de la biologia i la medicina, i dóna drets als pacients com a eix bàsic de les relacions clínicoassistencials. En aquest àmbit hi ha però, el debat obert, i si ningú discuteix el respecte a l'autonomia del pacient a negar-se a ser sotmès o a patir determinats tractaments, també acceptem la licitud de l'eutanàsia passiva.

Respecte la possibilitat d'investigar en l'àmbit de la genètica i de la medicina reproductiva, la via està oberta, però de segur ens anirem trobant nous reptes que ens plantejaran de nou interrogants ètics i jurídics, que caldrà regular. És en aquest sentit que Convergència ha de possibilitar en tot moment donar resposta als nous plantejaments mitjançant el comitè ètic que crearà amb caràcter permanent i orientarà des d'un punt de vista científic, jurídic i ètic la resposta que com a Convergència caldrà donar tot respectant el valor de la llibertat de vot.

Societat del risc

L'augment i la difusió de la consciència de risc a la nostra societat creix al mateix temps que ho fa el desenvolupament tecnològic i disminueixen les probabilitats objectives de patir danys. Alguns motius són la incertesa amb què es troba la ciència per controlar els efectes de certes tecnologies (genètiques, químiques, nuclears, etc.); la major sensibilitat al risc per part

de la població gràcies a la major informació sobre els riscos (seguretat ciutadana, laboral o sanitaris de caràcter global); o l'evidència dels efectes col·laterals del procés de modernització (ambientals, derivats de la mobilitat). La gestió de la societat del risc representa un repte també de transformació de les institucions clàssiques de la societat industrial, per poder-hi fer front.

Societat del risc: propostes i respostes

La seguretat

La seguretat és una condició bàsica i necessària per al benestar dels ciutadans en l'exercici de la seva llibertat. La seguretat ciutadana és una de les qüestions que més preocupa la societat actual, ja que dóna suport al benestar dels ciutadans i és una garantia de la seva qualitat de vida. Calen noves polítiques públiques de seguretat, capaces d'integrar la prevenció, la repressió, el manteniment de la llei i l'ordre social, en un context de canvi social, tecnològic i institucional, integrant els principis d'excel·lència, eficàcia, innovació i internacionalització.

Apostem per la prevenció: prioritització de la vigilància als carrers i espais públics, protecció de les llars, lluita contra la violència domèstica i de gènere, menors i gent gran. Policia de proximitat professionalitzada i preparada per a la negociació i la resolució dels conflictes bàsics. Reforç de la coordinació policial i intercanvi d'informació dels diferents cossos de policia - especialment activa davant les noves formes de delinqüència internacional i de terrorisme-. Més recursos en la lluita contra les noves formes de delinqüència vinculades les noves tecnologies. Lluita contra el consum de droga. Actuacions contra la violència juvenil (bandes organitzades),

mitjançant actuacions conjuntes amb altres actors públics (educatiu, esport i la joventut).

En l'àmbit normatiu, apostem per reformar el codi penal respecte la delinqüència comuna i les bandes organitzades. Cal tipificar penalment la pertinença a organització delictiva. Cal una normativa més dura per als delinqüents reincidents que inclogui també la reparació a la víctima, especialment en delictes sexuals i de violència domèstica. Es fa necessària una justícia més efectiva i ràpida perquè al capdavant sigui més justa, per això s'han de promoure els judicis exprés i reforçar la funció i els mitjans del fiscal per donar una resposta ràpida als actes delictius. Noves mesures de protecció de les víctimes com a prioritat social.

El risc viari

La creixent urbanització del territori, la distribució de la població més extensiva arreu a tot el territori, l'augment de la necessitat de mobilitat per motius laborals, familiars o de lleure i el paper fonamental concedit a l'automòbil com a principal mitjà de transport, per sobre del públic, produeix congestions diàries, accidents amb pèrdues de vides humanes, així com elevats costos provocats pels accidents.

Com a elements preventius, proposem: eliminar els trams d'alta sinistralitat i punts negres de les carreteres i realitzar estudis d'impacte sobre la seguretat viària en la fase de redacció dels projectes. També és necessari una millora de la senyalització.

Apostem per introduir a la normativa de trànsit una atenció especial als ciclistes a la carretera i a les ciutats.

El risc laboral

Una major conscienciació col·lectiva per avançar vers un model laboral que vetlli per la seguretat i la salut de les persones en el lloc de treball no és suficient per disminuir la realitat de risc ni les seves conseqüències. Cal incorporar nous conceptes amplis de salut, de treball, de condicions de treball i de danys a la salut, deixant de banda visions més reduccionistes que només contemplen l'“accident”. Calen fórmules més efectives de control i prevenció fruit de l'excel·lència empresarial. El risc laboral pot ser present en qualsevol activitat productiva i no és exclusiva d'activitats considerades perilloses.

Convergència aposta per simplificar i clarificar el marc normatiu per facilitar la seva aplicació per part de les petites i microempreses. Cal establir estímuls a les empreses per impulsar el compliment de la legislació vigent, a través d'incentius del tipus “bonus/malus” en les cotitzacions empresarials per accidents laborals i malalties professionals en aquelles empreses amb uns índexos de sinistralitat inferiors als del seu sector

Cal ampliar la cobertura del sistema de prevenció de riscos als treballadors autònoms.

Impulsarem plans de R+D+i en el camp de la prevenció de riscos laborals.

El risc ambiental

Els riscos i danys ambientals són ocasionats per l'acció de les persones: riscos tecnològics, plantes nuclears o químiques, canvi climàtic, escalfament de l'atmosfera, emissions de CO₂ i gasos efecte hivernacle, consum energètic, contaminació atmosfèrica, contaminació de les aigües i del sòl, pèrdua de biodiversitat. I també poden tenir la seva gènesi connectada a fenòmens com els incendis, inundacions, riudes, allaus, sequeres i d'altres factors de risc

vinculats a l'ocupació del territori. Les emissions de gasos d'efecte hivernacle, el consum energètic, la contaminació de les aigües i del sòl, la creixent producció de residus municipals i industrials són exemples de danys ambientals amb repercussions a curt, mitja i llarg termini a escala local i global.

Cal oferir informació sobre valoració de riscos i danys ambientals a partir d'indicadors de sostenibilitat homologables internacionalment.

Convergència aposta per una planificació urbanística i econòmica de determinades zones per minimitzar riscos potencials naturals, ambientals, socials. Tenir en compte la capacitat de càrrega del territori.

Regularem la problemàtica de l'externalització de costos ambientals d'altres països envers Catalunya.

Seràn prioritats la creació de programes de recerca en matèria d'energies netes i sense risc, reducció i eliminació de residus, i sanejament d'aigües residuals urbanes i industrials.

El risc per a la salut

La cobertura universal del sistema sanitari no és condició suficient per garantir la bona salut de la població. Uns bons hàbits alimentaris, fer exercici correctament i mantenir determinats equilibris emocionals i de relació amb el nostre entorn poden fer disminuir els factors de risc per a la salut. En les societats desenvolupades, s'agreugen i apareixen malalties vinculades al propi desenvolupament com els infarts, el càncer, els trastorns alimentaris o el deteriorament de la salut mental amb situacions d'ansietat, estrès, depressió. També caldrà tenir molt present l'evolució de malalties infeccioses.

Cal lluitar contra el tabaquisme i l'alcoholisme. Són necessàries noves mesures per atendre i tractar trastorns d'hàbits alimentaris amb especial incidència en la prevenció en l'àmbit educatiu i escolar. Cal impulsar la lluita contra malalties infeccioses. S'ha de promocionar la salut maternoinfantil, la prevenció del càncer i de les malalties cardiovasculars i els programes de vacunacions. Cal potenciar el sistema d'alertes sanitàries per prevenir la propagació de malalties. Integrar tots els nivells de la salut mental al sistema sanitari. S'han d'extremar els controls sobre aquells productes o pràctiques, inclosa la publicitat, que puguin influir, derivar o accentuar els comportaments propis dels trastorns alimentaris.

El risc sobre el futur personal

Els grans canvis en l'estructura demogràfica han provocat un debat sobre el sistema de protecció a la jubilació. Un baix índex de natalitat associat a un envelliment progressiu de la població atès l'increment de l'esperança de vida de les persones són factors que amenacen l'equilibri futur entre població activa i població passiva i qüestiona la viabilitat de l'actual sistema públic de pensions. Un marc d'un mercat laboral que es defineix per la seva precarietat i flexibilitat contractual pot afegir sensació de risc de moltes persones de no tenir accés a una pensió de jubilació. Ara per ara, es detecta l'existència de dos col·lectius especialment sensibles a patir els efectes negatius d'aquesta situació: les dones i la població aturada major de 45 anys.

Apostem per una actualització real de les pensions d'acord amb la inflació evitant que els pensionistes perdin capacitat adquisitiva davant l'augment del cost de la vida.

Des de Convergència creiem que cal garantir la sostenibilitat del sistema per assegurar les pensions futures. Cal un increment sostingut del Fons de Reserva de la Seguretat Social.

El risc alimentari

La seguretat alimentària és una de les qüestions de major preocupació a totes les societats del món. Les malalties transmeses pels aliments segueixen constituint un dels principals problemes de salut pública en l'àmbit mundial i, per aquest motiu, són causa d'alarma social i d'importants pèrdues econòmiques. Avui continua la polèmica sobre la utilització d'hormones i d'altres promotors del creixement del bestiar, el subministrament d'antibiòtics a l'alimentació animal, o els riscos per la salut de les persones de varietats de vegetals obtingudes mitjançant enginyeria genètica.

Cal reclamar un control exhaustiu sobre el mercat per tal d'excloure qualsevol producte que pugui comportar un risc per a la salut.

Defensem la implementació de sistemes de traçabilitat efectius.

Cal garantir, mitjançant les noves tecnologies de la informació la informació immediata als consumidors sobre les alertes de consum.